

ROŽĎALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledčerek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

2/2016

Milí obyvatelé Rožďalovic a okolí, jak jste již mohli slyšet, v mcelské farnosti dochází k personální změně. P. Milan Matfiak, který v Rožďalovicích působil přibližně jedenáct let, byl panem biskupem litoměřické diecéze Mons. Janem Baxantem poslán do farnosti Vysoké nad Jizerou a já jsem byl zase povolán do Vaší – a nyní mohu začít říkat do naší – mcelské farnosti. Proto mi dovoluňte, abych se Vám alespoň v krátkosti představil.

Jmenuji se Lukáš Hrabánek a pocházím z Prahy. Je mi 29 let. Krátce po svém narození jsem přijal v kostele svatého Antonína Paduánského v Praze-Holešovicích svátost křtu, která je první svátostí a zároveň vstupem do křesťanského života. Vyrůs-

tal jsem v Praze a během let se stal mým domovským kostelem chrám svatého Ignáce na Karlově náměstí, spravovaný jezuitami. Tam jsem také přijal i svátost biřmování, tedy svátost, která bývá označována jako svátost křesťanské dospělosti.

Vystudoval jsem dvojjazyčnou (francouzsko-českou) sekci na Gymnázium Jana Nerudy v Hellichově ulici na Malé Straně. Jelikož jsem již od dětství pocítoval povolání ke kněžství, tak jsem po maturitě podal žádost o přijetí do kněžské formace. Mé žádosti bylo vyhověno, a proto jsem byl poslán do teologického konviktu v Olomouci, kde se ti, kteří pocítují Boží pozvání ke kněžství a jsou diecézním biskupem k této formaci přijati, připravují na budoucí povolání.

Po roce v Olomouci jsem studoval na Katolické teologické fakultě Karlovy univerzity v Praze magisterské studium, které jsem po čtyřech letech zakončil složením závěrečných zkoušek a obhájením diplomové práce. V rámci tohoto období jsem se zúčastnil i půlročního studijního pobytu evropského programu Erasmus na univerzitě v Regensburgu. Po ukončení magisterského studia jsem působil jako pastorační asistent v Kolíně.

V říjnu 2013 jsem díky velkorysosti eichstättského biskupa Hankeho, otce biskupa Baxanta a svolení rektora tamějšího semináře Wölfle-

ho zahájil studium licenciátu v oblasti dogmatické teologie a zároveň dokončil kněžskou formaci v tamějším semináři. Kněžské svěcení jsem přijal z rukou litoměřického biskupa Jana Baxanta 27. června 2015 a rok jsem působil jako farní vikář (kaplan) ve farnosti Jablonec nad Nisou.

Mezi mé záliby patří studium, zvláště teologie (učení o Bohu), především jejího oboru dogmatiky (věrouky), četba, hudba a sport. Ze sportů mě nejvíce baví tenis, který jsem se snažil hrát i závodně. Mluvíím německy, francouzsky, anglicky a trochu italsky.

Jsem moc rád, že jsem již mohl být na koncertě Mistra Jaroslava Svěceného v Rožďalovicích a že jsem měl příležitost se, alespoň s některými z Vás, poprvé potkat. Zároveň se těším na další setkání, a to buď při mši svaté na faře ve Mcelích, nebo třeba při dalším koncertě. Děkuji panu starostovi za jeho přátelské přivítání a redakci časopisu Rožďalovicko za možnost se představit a doufám v dobrou spolupráci mezi městy a obcemi na jedné straně a farností na straně druhé, která se odrazí k dobru všech. V počátečních dnech se budu v naší farnosti rozkukávat a budu Vás informovat v příštím čísle o pravidelném pořadu bohoslužeb a ostatní činnosti. Modlím se za Vás a posílám Vám své požehnání.

P. Lukáš Hrabánek

V neděli 17. dubna proběhlo pod Bučickým mlýnem u Rožďalovic tradiční Odemykání Mrliny. Akce se konala na propagaci stezky Greenway Mrlina: Nymburk – Kopidlno – Jičín s odbočkou na pramen Mrliny v Příkladu u Sobotky

Od března probíhají ve Spolkovém domě každý měsíc trhy exotického ptactva a domácích zvířat, které se těší velkému zájmu chovatelů. Trhy budou pokračovat až do září

V sobotu 2. dubna jsme v obřadní síni v Rožďalovicích přivítali šest nových občánek města: zleva – Martina Zajícová, Jan a Karel Štafloví, Tobiáš Krist, Sebastian Štefan a František Jiří Šimek

Od dubna do konce června se konala v Muzeu klasického knihařství výstava Jak kreslili naši dědečkové, která představila výtvarné práce žáků Průmyslové školy pokračovací v Rožďalovicích z počátku minulého století

V rámci vyjíždky Veteránem Českým rájem se v pátek 3. června v Rožďalovicích na náměstí zastavila necelá dvacítka historických vozidel a motocyklů, která neunikla pozornosti mnohých kolemjdoucích

Podlužanská kytara již posedmé

Už posedmé se konal 23. dubna 2016 v country salonu u Saši v Podlužanech festival Podlužanská kytara. V pátek proběhla hraná u příležitosti oslavy Sašových narozenin a v sobotu se na festiválek sjížděli kamarádi i účinkující, kterých letos bylo celkem dvanáct.

Festival byl zahájen v 10.30 a pak už dostali hudební slovo samotní účastníci: Avizo Jablonec, Wostruha Dvůr Králové, Svaták Dvůr Králové, Country colaps Pardubice, Čert z Jablonce, Šakal a Kukačka z Děčína, KoYoTy odevšad, Jelen Ostrava, Tolerance Hronov, Chrupa Chrudim, T-kvartet Chrudim a domácí Saša. Na tomto festivalu probíhá divácké hlasování a diváci to neměli jednoduché vzhledem k dobrým výkonům účinkujících. Nakonec zvítězilo duo Šakal a Kukačka z Děčína. V doprovodném programu festivalu byl propagační a reklamní den Trampského mobilního muzea z Horního

Jelení. O zvuk se postarali kamarádi Majk a Drn a o mluvené slovo kamarád Fred. Pořadatelé Saša, Iva, Dědek, Bábí, Pavel a další se jako každý rok postarali o kamarády velmi znamenitě ke spokojenosti všech. V neděli v 10 hodin dopoledne se konala porada přípravné-

ho výboru na 24. česko-slovenský potlach, který se uskuteční v příštím roce 2017 právě na Rožďalovicku. Všichni účastníci Podlužanské kytary odjžděli domů spokojeni s tím, že se sem za rok opět vrátí.

Saša Samotář

Tradiční slávnostické čarodějnice proběhly za velké účasti dětí i dospělých. Pro děti byl připraven bohatý program se spoustou soutěží, nechybělo malování na obličeje, tvarování zvířátek z balónek či opékání buřtů

Na co se můžeme těšit

16. července

16. července

5. srpna

13. srpna

20. a 21. srpna

27. srpna

3. září

10. září

17. září

17. září

17. září

24. září

24. září

25. září

1. října

12. října

15. října

15. a 16. října

Burza exotického ptactva (Spolkový dům, 8.00)

Rožďalovické letní slavnosti (areál FC Trnavan, 13.30)

XVII. mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 2016 (kostel sv. Havla, 17.30)

Hudba léčí (Hudba Dědina, sál Radnice, 14.00)

Výstava drobného zvířectva (Spolkový dům)

Burza exotického ptactva (Spolkový dům, 8.00)

Hospůdka pro ženy (Spolkový dům, 14.00)

Zámecké slavnosti (areál Domova Rožďalovice)

Burza exotického ptactva (Spolkový dům, 8.00)

Hudba léčí (Rose Band, sál Radnice, 14.00)

Slavnosti Mrliny a Posvícení v Příchvoji

Poznejte náš venkov (Farma Pojedy)

Zamykání Mrliny (Bučický mlýn)

Přednáška Rudolfa Valeše (Spolkový dům)

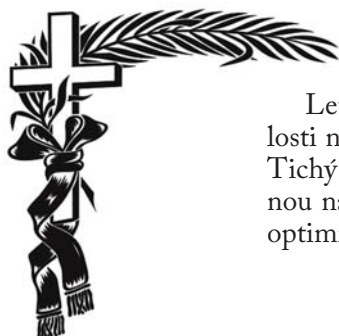
Zájezd na muzikál Atlantida (Divadlo Kalich, 19.00)

Hrdý Budžes (Hálkovo divadlo Nymburk)

Taneční zábava - skupina Turbo (sál Radnice, 20.30)

Výstava exotického ptactva (Spolkový dům)

Vzpomínáme

Letos je to již 20 let, co nás po tragické události navždy opustil rožďalovický rodák pan Karel Tichý ve věku 49 let. Ti, co ho znali, jistě vzpomenou na jeho aktivní přístup k životu a nekonečný optimismus.

Navždy s láskou Andrea Truhlářová

Rožďalovice nám (25. června 2016)

Dopoledne probíhaly v základní škole výtvarné dílny

Ve Spolkovém domě bylo možno zhlédnout výstavu hraček...

... nebo se zúčastnit cukrářského kurzu zdobení dortů

Odpoledne začalo Školní akademii v sále Radnice

Pěvecký sbor Drahomíry Říthové zahájil výstavu Leony Kalvodové a Jaroslavy Šoltysové v Galerii Melantrich...

Rožďalovice nám (25. června 2016)

Výstava obrazů a fotografií byla k vidění do začátku července Rudolf Vales přednášel o místních rodácích známých i neznámých

Martin S. Dobnal vystavoval své obrazy na sále Radnice

Kulturní den vyvrcholil v kostele svatého Havla...

... více než dvě stovky posluchačů mohly vyslechnout houslový koncert Jaroslava Svěčeného v doprovodu cembalistky Jitky Navrátilové a operní pěvkyně Karolíny Žmolíkové (vlevo)

Zastupitelstvo města za uplynulý půlrok mimo jiné schválilo

- příspěvek 5 000 Kč Českému svazu včelařů, z. s., ZO Rožďalovice
- poskytnutí dotace Nadačnímu fondu Jendy Rajmana ve výši 25 000 Kč na provoz Muzea klasického kniharství
- poskytnutí dotace FC Trnavanu Rožďalovice ve výši 150 000 Kč na provozní výdaje
- poskytnutí dotace Šachovému klubu Rožďalovice ve výši 10 000 Kč na nákup šachového vybavení
- poskytnutí dotace Českému svazu chovatelů ZO Rožďalovice ve výši 15 000 Kč na pořádání výstavy drobného zvířectva
- poskytnutí dotace Českému svazu chovatelů ZO Rožďalovice 2 ve výši 7 500 Kč na pořádání výstavy drobného zvířectva
- poskytnutí dotace Tělocvičné jednotě Sokol Rožďalovice ve výši 10 000 Kč na provozní výdaje
- poskytnutí dotace Odboru přátel Slavia Fans Rožďalovice, z. s., ve výši 35 000 Kč na pokrytí výdajů spojených s pořádáním akcí pro děti, mládež a veřejnost
- poskytnutí dotace Mysliveckému spolku Podlužany ve výši 7 000 Kč na pokrytí výdajů spojených s nákupem krmiva
- poskytnutí dotace Českému rybářskému svazu, z. s., ve výši 50 000 Kč na realizaci rybářských závodů mládeže, dětských táborů a nákup rybí obsádky
- poskytnutí dotace panu Alexandru Prokešovi ve výši 12 000 Kč na pořádání festivalu trampských písní Podlužanská kytara
- poskytnutí dotace SRPMP – Stacionář Kamarád Jičín ve výši 15 000 Kč na výdaje související s poskytováním sociálních služeb občanům s mentálním nebo tělesným postižením
- poskytnutí dotace Handicap centru Srdce, o. p. s., ve výši 15 000 Kč na provozování denního stacionáře
- poskytnutí dotace paní Jitce Benešové – Smíšené zboží ve výši 7 000 Kč na provoz pojízdné prodejny
- poskytnutí peněžního daru Svazu tělesně postižených v ČR, o. s., MO Křinec ve výši 2 000 Kč
- poskytnutí peněžního daru Tělovýchovné jednotě Sokol Rožďalovice ve výši 2 000 Kč
- pořádání koncertu Jaroslava Svěceného s doprovodem za částku 51 750 Kč
- částku 324 000 Kč za účinkující, ozvučení, pódium a zázemí pro účinkující na Rožďalovických letních slavnostech 2016
- smlouvu příkazní a smlouvu o dílo – Vodohospodářsko-inženýrské služby, s. r. o., – předmětem těchto smluv je napojení na kanalizaci místních částí Stará a Nová Hasina, Podolí
- koupi garsoniéry v budově čp. 347 od paní Mileny Lánské za částku 400 000 Kč
- poskytnutí krátkodobé bezúročné půjčky ve výši 170 000 Kč obecně prospěšné společnosti MAS Podlipansko
- přijetí dotace ze Středočeského fondu vzdělávání, sportu, volného času a primární prevence na projekt „Sprinterská rovinka v Rožďalovicích“ ve výši 500 000 Kč
- přijetí dotace ze Středočeského fondu kultury a obnovy památek na projekt „Střecha čp. 146 v Rožďalovicích“ (rekonstrukce střechy bývalé školy) ve výši 500 000 Kč
- bezúplatný převod Galerie Melantrich Rožďalovice do vlastnictví města Rožďalovice od Polabského muzea Poděbrady

Krátce

- Město nechalo vypracovat manipulační a provozní řády Horního, Dolního a Třeboňského rybníka v Rožďalovicích a Návesního rybníka v Podlužanech v celkové výši 259 545 Kč. Jedná se o kompletní zaměření nádrže, vypracování geometrického plánu a hydrologických údajů, vypracování pasportu vodního díla a vypracování manipulačního řádu.
- Budování kanalizace v Podlužanech, Viničné Lhotě a Ledečkách se nachází ve fázi vyhodnocování výběrového řízení na dodavatele provedení stavby. Investorem stavby jsou Vodovody a kanalizace Nymburk (VaK). Ředitel firmy Ing. Miloš Petera přislíbil realizaci v roce 2017. Dalším projektem, který financuje VaK Nymburk, je stavba vodovodu v ulici Ruská.
- Rekonstrukci kanalizace v Rektorysově ulici brání pouze vyřízení potřebných dokladů a ještě tento rok, popřípadě zkraje jara 2017, se uskuteční stavba.
- Během letních prázdnin bude zcela zrekonstruována střecha budovy základní školy, včetně výměny starých krovů.
- O letních prázdninách též proběhne výměna krytiny na staré škole a statické zajištění budovy. U stropu budou vyměněny poškozené trámy.
- V rámci rekonstrukce školního hřiště dojde ke zhotovení sprinterské rovinky a atletického oválu.
- Oprava parkovacího stání u zdravotního střediska. Na základě rozhodnutí zastupitelstva dojde ke zpevnění plochy před zdravotním střediskem a bude položen nový povrch. Částečně opravena bude i silnice před farou, která je v havarijním stavu.
- Finanční prostředky byly rovněž vyčleněny na opravu přístupové cesty do dvora MěÚ z ulice Revoluční.

Rekonstrukce kapličky v Podlužanech

Na jaře začala kompletní rekonstrukce kapličky Navštívení Panny Marie v Podlužanech postavené v roce 1864. Při opravě střechy byla sejmuta bář, v níž byl uložen dokument týkající se její přestavby prováděné v květnu 1934 a dále se v tubusu nacházelo několik převážně prvorepublikových mincí. Celý obsah byl posléze vložen do nové měděné báře společně s krátkým pojednáním o její současné rekonstrukci.

Již v roce 2012 byl vypracován projekt s názvem Stavební úpravy Římskokatolické farnosti, Rožďalovice. Na tuto akci Město Rožďalovice podalo dotaci prostřednictvím MAS Svatojirský les, o. s., která měla být poskytnuta z Programu rozvoje venkova od Státního zemědělského intervenčního fondu. Celkové výdaje projektu tehdy činily 445 220 Kč, ale město na tuto finanční podporu bohužel nedosáhlo. V roce 2014 byl vypracován nový projekt (paní Ing. Hanou Pospíšilovou) a

rovněž podána žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, a to pomocí podprogramu Podpora obnovy a rozvoje venkova. Dotace též nebyla podpořena. V roce 2016 tudíž vedení města rozhodlo o financování

opravy kapličky z vlastních finančních prostředků. Jednalo se o rekonstrukci střechy, fasády, interiéru, dlažby, vnitřní okrasné malby. Celkové náklady dosahují 650 000 Kč.

(red)

Jak je to s cestovními doklady pro děti?

Rodinné dovolené spojené s cestováním do zahraničí znamenají i vyřizování cestovních dokladů. Co vše je potřeba zařídit při cestování s dětmi? Věděli jste například, že i děti mohou do členských států Evropské unie a dalších vybraných evropských zemí cestovat na vlastní občanský průkaz? Blíží se čas dovolených a s ním čeká mnohé rodiny cesta k moři či do hor za hranice České republiky. Pro cestování s dětmi do zahraničí již čtvrtým rokem platí, že i dítě musí mít vlastní cestovní doklad, jelikož v roce 2012 došlo nařizením Evropské unie ke zrušení možnosti cestovat na zápis v cestovním dokladu rodiče. Pro rodiče to ovšem neznamena, že se jim kvůli pořízení cestovního dokladu pro děti dovolená nějak zásadně prodraží. Cestovní pas pro dítě do 15 let totiž stojí 100 Kč a dobu platnosti má stanovenou na 5 let. Vzhledem k nestabilní bezpečnostní situaci v některých zemích, které byly dlouhodobě turistickými destinacemi, jako například Egypt nebo Turecko, se dá letos očekávat nárůst zájmu o cestování po Evropě, a proto jistě potěší možnost cestovat po většině států Evropy pouze s občanským průka-

zem. Na ten je nyní možné vycestovat do zemí Evropské unie a také do Albánie, Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Makedonie, Norska, Srbska, Švýcarska a na Island. Cena za vydání občanského průkazu pro dítě do 15 let je 50 Kč a doba jeho platnosti je 5 let.

O vyřízení cestovního pasu nebo občanského průkazu pro dítě do 15 let žádá zákonný zástupce, tedy zpravidla rodič, kterému stačí s dítětem zajít na nejbližší obecní úřad obce s rozšířenou působností. K žádosti, kterou na místě zpracuje úředník, není nutné přikládat fotografii; úředník pořídí fotografii dítěte přímo na úřadu při podání žádosti. Při podání žádosti zákonný zástupce předkládá svůj průkaz totožnosti a rodný list dítěte. V případě, že má dítě vydán již platný občanský průkaz nebo cestovní doklad, lze tento předložit místo rodného listu. Lhůta pro vydání cestovního pasu nebo občanského průkazu činí maximálně 30 dnů. V případě vycestování v kratší lhůtě než 30 dnů je možné požádat o vydání cestovního pasu ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů; tento úkon je ovšem u dětí zpoplatněn poplatkem ve výši 2 000 Kč. Bliž-

ší informace k vyřizování osobních dokladů lze nalézt na webu Ministerstva vnitra na adrese: www.mvcr.cz/clanek/osobni-doklady.

V případě, že má dítě cestovat mimo Evropskou unii, doporučujeme se předem informovat u zastupitelského úřadu daného státu, jaké jsou podmínky vstupu, pobytu a vycestování s nezletilým dítětem. Je také třeba dát si pozor na to, že některé státy mimo Evropskou unii mohou vyžadovat určitou minimální dobu platnosti cestovního dokladu při vstupu na jejich území nebo ukončení pobytu – nejčastěji činí požadovaná minimální doba platnosti 6 měsíců. Podrobnosti k těmto i dalším podmínkám (např. vízová povinnost) lze zjistit u zastupitelského úřadu daného státu, popřípadě je lze nalézt na webu Ministerstva zahraničních věcí www.mzv.cz v sekci „Cestujeme“ a dále v části „Státy a území – informace na cesty“.

*Mgr. Jana Vildumetzová
námiestkyně ministra vnitra
pro řízení sekce veřejné správy*

Jarní až předletní zpravodajství ze Základní školy a Mateřské školy G. A. Lindnera Rožďalovice

Vážené čtenářky a vážení čtenáři Rožďalovicka, s příchodem závěru školního roku přichází čas k jeho hodnocení. Úvodem bych chtěl vyzdvihnout naše úspěchy. Jednoznačně k nim patří vybojování účasti dvou žáků v krajském kole předmětových olympiád. Konkrétně mám na mysli žáky 8. třídy Sárku Hamplovou, podporovanou paní učitelkou Martinou Lamprechtovou, která v krajském kole dějepisné olympiády obsadila 14. místo. Tím druhým je žák 9. třídy Marek Kašpar, podporovaný panem učitelem Jiřím Rejskem, který v krajském kole chemické olympiády obsadil 12. místo. Tím ale Markovy úspěchy nekončí, protože v soutěži Hledáme nejlepšího mladého chemika ČR vybojoval 30. místo v celostátním finále. Ale ani to ještě není všechno, protože dva žáci 4. třídy, Tereza Hojsáková a Jakub Čapek, které podporuje pan učitel Roman Kotlář mladší, zvítězili v krajském kole Odznaku

všestrannosti olympijských vítězů a vybojovali si účast na republikovém finále v září 2016 v Brně. To jsou nezvratné důkazy naší systematické práce s nadáním žáků naší školy.

Považuji za svoji povinnost vás osobně informovat o personálních otázkách. V průběhu druhého pololetí tohoto školního roku mě chování nejen některých členů pedagogického sboru vedlo k úvaze, jestli nemám na pozici ředitele školy rezignovat. Rozhodl jsem se za vzniklé situace, kdy se škola ocitá v určitém ohrožení, tak neudělat. Že je potřeba spojit síly a zaměřit veškeré úsilí na personální zajištění příštího školního roku. A že teprve pak bude dostatek času i klidu se touto úvahou zabývat.

Nejpozději k 31. červenci 2016 z naší školy odchází 5 učitelů, kterými jsou paní učitelky Jana Cervenková, Stanislava Kosinová, Stanislava Košková, Iveta Krejčí a Dana Rolfová. Za této situace jsem požádal o schůzku se členy zastupitelstva města

Rožďalovice, na které jsme jednali o možných příčinách a důsledcích této skutečnosti. A musím říci, že to alespoň pro mě nebylo jednání příjemné, ale bylo potřebné, a kdo chtěl, měl prostor pro to, aby svůj názor, podněty i stanoviska k projednávanému tématu sdělil.

O tomto jsem také jednal i se členy vedení školy, zejména s paní zástupkyní Markétou Drobečkovou. Společně k příštímu školnímu roku vzhlížíme s optimismem a jsme přesvědčeni o tom, že s doplněným i obměněným pedagogickým sborem připravíme pro žáky naší školy mírně pozměněnou, ale určitě zajímavou výchovně-vzdělávací nabídku, kterou dokážeme v jejich zájmu realizovat.

S přáním pohody a pozitivního myšlení za sebe i za zaměstnance

*Mgr. Roman Kotlář,
ředitel školy*

Školka v přírodě

Ve dnech 9.–13. května 2016 byli naši předškoláci již počtvrté na školce v přírodě, tentokrát v hotelu „Pod Šíkmou věží“ v Horním Lochově. Celý pobyt byl motivován přírodou a stejně jako vloni pro velký úspěch proběhl opět v indiánském duchu.

V pondělí po ubytování jsme se seznámili s okolím a po obědě vyrazili na vyhlídky – Pechovu a Vítkovu. Děti relaxovaly na louce, povídaly si o životě indiánů, hrály hry a zpívaly písničky.

Další den nás čekala vycházka ke květinové zahrádce lesem a prošli jsme branou Prachovských skal. Odpoledne si děti vybarvovaly a vystříhovaly obrázky indiánů a k večeru jsme navštívili zdejší vesnici, kde jsme se kochali rozkvetlou přírodou a pozorovali ovce a jehňátka. Ve středu jsme absolvovali celodenní výlet do ZOO ve Dvoře Králové, a ve večerních hodinách všechny děti splnily svým podpisem v typí bobříka odvahy.

Předposlední den naši „indiáni“ skvěle zvládli náročnou túru po Prachovských skalách a zdolali další vyhlídky. Nejvíce se jim však líbila cesta za pokladem, při níž plnili různé úko-

ly se získáváním indicií. Velká radost propukla při objevení pokladu, ve kterém se skrývaly sladkosti, prstýnky, frkačky a indiánské náramky. Večer jsme se sešli na pokoji „Ohnivý dráp“, kde jsme si vyprávěli naše prožitky a celý pobyt pak zakončili malou diskotékou.

Školka v přírodě byla báječná, v pátek v dopoledních hodinách jsme se plni krásných zážitků vydali zpět domů ke svým rodičům.

*Za MŠ zpracovala
Lenka Pecková*

Týden čtení dětem

První červnový týden v mateřské školce v Rožďalovicích již tradičně patřil čtení. Opět jsme se zapojili do celorepublikové akce 6. Týden čtení dětem pořádané společností Celé Česko čte dětem.

Týden dopředu si každé dítě vyrobilo tzv. Čteníček, který sloužil jako motivace čtení rodičů s dětmi doma. Celý týden zapisovali rodiče, prarodiče i sourozenci, co s dětmi četli. Kdo přinesl vyplněný Čteníček zpět, čekala ho odměna.

Do školky jsme také během týdne čtení pozvali hosty. Paní Vendula Burger četla během jednoho dopoledne ve všech třídách z knih *Inkoustová písmenka*, *Dášenka* a *Tajemné zbraňda*. Pan Viktor Dobrev potěšil svým čtením předškoláky knihou od Daisy Mrázkové *Nádherné úterý*.

Čtení před spaním nám zpříjemnila maminka Helena Apjarová veršovanou pohádkou *Jak kotátko zapomnělo mňoukat*. Pohádky na minutku si děti vyslechly od Evy Vlasaté. Nechyběla ani návštěva knihovny, kde

děti vyslechly pohádku „O chytré horáčkyni“ z knihy *Chytré pohádky* v podání slečny knihovnice Elišky Velechovské.

Během celého týdne nosily děti do školky své oblíbené knížky, ze kterých

jsme uspořádali výstavu. Už se těšíme na další ročník.

*Radka Hofmanová,
učitelka MŠ*

Rozloučení se školkou

V závěru školního roku se předškoláci rozloučili s mateřskou školou

Rožďalovická nota

Ve školní družině naší školy se ve čtvrtek 7. dubna 2016 konal první ročník pěvecké soutěže „Rožďalovická nota“, které se účastnilo 25 zpěváků.

V odborné porotě zasedly Mgr. Stanislava Kosinová, Mgr. Dana Rolfová a jako operativně vybraná náhradnice za nemocného starostu Rožďalovic pana Petra Kapala naše bývalá kolegyně Mgr. Jaroslava Sedláčková.

Paní učitelka Kosinová všechny přítomné žáky, rodiče i hosty přivítala a seznámila je s pravidly hodnocení jejich písní a popřála jim hodně

zdaru při zpěvu. Soutěžilo se ve třech kategoriích, doprovody k písním zajistily Mgr. Iveta Krejčí – klavír a Mgr. Stanislava Kosinová – kytara.

Rožďalovická nota byla slavnostně ukončena zpěvem většiny zúčastněných.

Všem, kteří se podíleli na přípravě i realizaci soutěže, patří poděkování.

Výsledky jsou shrnuty v tabulkách.

Mgr. Iveta Krejčí

I. kategorie (1.–3. třída)

1. místo – Nela Blažková (1. třída)
2. místo – Andrea Zmrhalová (1. třída)
3. místo – Jaroslav Tuzar (2. třída)

II. kategorie (4.–5. třída)

1. místo – Zuzana Malá (4. třída)
2. místo – Pavel Škoda (4. třída)
3. místo – Nikol Blažková (4. třída)

III. kategorie (6.–9. třída)

1. místo – Michaela Blechová (6. třída)
2. místo – Viktorie Dušková (6. třída)
3. místo – Nicol Součková (6. třída)

Soutěž OVOV

OVOV je zkratka pro název Odznak všestrannosti olympijských vítězů. Odznak všestrannosti je atletická soutěž, ve které závodníci soutěží v deseti disciplínách. Smyslem soutěže je probudit u mladých vyšší zájem o atletiku a pohyb. Letos se konal sedmý ročník soutěže. Možnost trénovat a diskutovat o tom, co nám nejde a co bychom měli zlepšit, nám poskytuje každý čtvrtek pan učitel Roman Kotlář ml. od 16:00 do 18:00 hod. na Rožďalovickém desetibojí, kam má možnost chodit každý žák školy. Naše škola se do soutěže zapojila v roce 2015 a 2016. Ti nejlepší sportovci se přes okresní a krajské kolo probíjejí do republikového finále, kde mají mimo jiné možnost vidět se s různými bývalými sportovci. Minulý rok se do republikového finále dokázala probíjet Barbora Červenková.

Tento rok do republikového finále postoupili: Jakub Čapek a Tereza Hojsáková (oba 4. třída).

Ti, kteří do republikového finále nepostoupili, ale i tak byli skvělí v krajském kole, jsou: Kateřina Hůlková (9. třída), Patrik Hospodka (8. třída), Matěj Malý (6. třída), Miloslav Mráček (4. třída) a Eliška Burdová (4. třída).

Okresního kola se letos zúčastnili také: Michal Paroulek (6. třída), Richard Sekanina (4. třída), Pavel Škoda (4. třída), Barbora Mikulová (6. třída), Dorota Hofmanová (6.

třída), Katsyarina Udanouskaya (5. třída), Nicole Součková (6. třída), Adéla Kapalová (6. třída) a Tereza Mikulová (4. třída)

Tento rok jsem se i já chtěla dostat do republikového finále, ale teď si uvědomuji, jak moc bylo uspěchané mít takový cíl. Obzvlášť když jsem atletiku dělala sotva rok. Ráda bych ale napsala o tom, co mě k tomuto cíli vedlo. Loni v září se mi naskytl možnost jet se podívat na republikové finále, kde jsem zjistila, že atletika je možná to, co by mě mohlo bavit.

Jeli jsme sem podpořit Báru a také jsme se měli podívat, jak taková soutěž probíhá. Bylo to pro mě něco nového, něco, co se mi líbilo. Cítila jsem tu úžasnou atmosféru.

Viděla jsem odhodlané závodníky, kteří do každé disciplíny vkládali všechno, a v ten moment se mi změnil pohled na atletiku a vše

okolo sportu a pohybu. Popravdě řečeno jsem postupem času zjistila, že se mi líbí pocit stát na stupních vítězů a že člověk si tohoto pocitu váží milionkrát více, když má za sebou mnoho proher a neúspěchů.

Jsem ráda, že jsem minulý rok stadion Dukla v Praze, kde se republikové finále konalo, navštívila a měla možnost všechno vidět a především, že díky tomu jsem poznala, jak úžasný je svět atletiky. Potkala jsem spoustu nových a zajímavých lidí a získala mnoho zkušeností. Víím, že mě čeká dlouhá cesta a doufám, že se mi jednou podaří dostat se na republikové finále.

Na závěr bych ráda poděkovala panu učiteli Romanu Kotlářovi ml., protože to byl právě on, kdo mi pomohl najít cestu k atletice.

*Nicol Součková,
6. třída*

**ODZNAK VŠESTRANNOSTI
OLYMPIJSKÝCH VÍTEZŮ**

OV OV

Finále Mladého chemika

Soutěž Hledáme nejlepšího mladého chemika ČR je označována za největší oborovou soutěž pro žáky základních škol. V letošním školním roce byl překonán dosavadní rekord v počtu účastníků, neboť soutěže se zúčastnilo téměř 12 tisíc žáků devátých tříd, z nichž jen 38 nejlepších se probojovalo školními a dvěma krajskými koly do celostátního finále. Mezi nimi i žák 9. třídy naší školy Marek Kašpar.

Závěrečné kolo se uskutečnilo ve středu 1. června 2016 na Fakultě chemicko-technologické Univerzity Pardubice. Po teoretické a praktické části vlastní soutěže byl pro žáky i jejich doprovod připraven bohatý a zajímavý program. Ale vše směřovalo k podvečernímu vyhlášení výsledků. O významu soutěže svědčí i fakt, že se slavnostního vyhlásování výsledků zúčastnila např. místopředsdkyně Senátu ČR, náměstkyně ministryně školství, náměstkyně hejtmána Pardubického kraje, předseda Svazu chemického průmyslu ČR, velké množství ředitelů (nebo jejich zástupců) velkých chemických společností (Dow, Synthesia aj.) a samozřejmě zástupci pardubické Univerzity.

Marek Kašpar se ani ve finále neztratil a byl vyhlášen 30. nejlepším mladým chemikem ČR. Blahopřejeme.

Jiří Rejsek

Zlatý list

Krajské kolo přírodovědné soutěže Zlatý list se uskutečnilo v pátek 20. května 2016 v Prahově v Českém ráji.

Naše škola se zúčastnila poprvé v historii a do soutěže vyslala jedno družstvo v kategorii starší žáci, a to ve složení Patrik Buryan (6. třída), Anna Vízková, David Kubín, Jiří Kudroň a

Tomáš Burda (všichni 8. třída) a Marek Kašpar (9. třída).

V rámci soutěže trojčlenné hlídky postupně absolvovaly devět stanic umístěných v přírodě na zhruba dvoukilometrovém okruhu. Zastávky byly věnovány různým přírodovědným oborům (botanika, herpetologie, batrachologie, ornitologie, geologie,

Geopark Český ráj, práce pro přírodu, dřeviny a hmyz, ochrana přírody) a závodníci na nich získávali body, které se nakonec sečetly dohromady za celé družstvo. Naši neměli se soutěží žádné zkušenosti, přesto se nakonec v konkurenci 11 družstev radovali z pěkného šestého místa.

Jiří Rejsek

Školy v přírodě – první stupeň

1. třída, 9.–13. května, Český ráj – Horní Lochovo

2. třída, 16.–20. května, Malá Skála

3. třída, 25.–29. dubna, Bedřichov v Jizerských horách

4. třída, 16.–20. května, Malá Skála

5. třída, 25.–29. dubna, Bedřichov v Jizerských horách

Školy v přírodě – druhý stupeň

6. třída, 23.–27. května, Jinočice – Prachovské skály

7. třída, 23.–27. května, Český ráj – Zrcadlová koza

8. třída, 23.–27. května, Trpišov – Slatiňany

9. třída, 23.–27. května, Velké Pavlovice

Úspěšný projekt

S finanční podporou Středočeského kraje byl ve IV. čtvrtletí realizován projekt *Exkurze do vybraných chráněných území Středního Polabí*. Podobné exkurze proběhly již ve školním roce 2012/13, kdy třídy zpracovávaly některá chráněná území nymburského okresu do

školního kalendáře, a už tehdy žáky velmi zaujaly. Letos byly zahrnuty do projektů k průřezovému tématu Environmentální výchova a žáci měli možnost pozorovat vzácné druhy rostlin a živočichů, které se zde ještě zachovaly. Exkurze vedli na I. stupni třídní učitelé, na druhém stupni učitel

tel přírodopisu a termíny byly voleny tak, aby zde bylo k vidění to nejceněnější. Ve všech navštívených chráněných územích byla pořízena bohatá fotodokumentace jak jednotlivých přírodnin, společenstev organismů, tak i bádajících žáků.

Jiří Rejsek

Třída	Datum exkurze	Chráněné území
1. třída	20. května 2016	Přírodní památka Chotuc
2. třída	14. června 2016	Národní přírodní rezervace Čtvrtě
3. třída	26. května 2016	Přírodní rezervace Mydlovarský luh
4. třída	8. června 2016	Přírodní rezervace Vrt', Přírodní památka Písečný přesyp u Píst
5. třída	25. května 2016	Národní přírodní rezervace Libický luh, Přírodní památka Bář
6. třída	17. června 2016	Přírodní rezervace Mydlovarský luh, Národní přírodní památka Slatinná louka u Velenky
7. třída	16. června 2016	Přírodní rezervace Pod Benáteckým vrchem, Národní přírodní rezervace Hrabanovská černava
8. třída	16. května 2016	Národní přírodní rezervace Kněžičky, Národní přírodní rezervace Žehuňský rybník, Přírodní památka Bář
9. třída	13. května 2016	Přírodní památka Písečný přesyp u Píst, Přírodní památka Lom u Nové Vsi, Přírodní památka Chotuc

Práce žáků páté a deváté třídy

V dubnu odevzdali a obhájili závěrečné práce žáci páté třídy, jako nejlepší byla oceněna práce Adama Trřisky (uprostřed)

V deváté třídě převzal Marek Kašpar věčnou cenu za absolventskou práci Minerály na Rožďalovicku

Ve čtvrtek 30. června proběhlo v obřadní síni MěÚ Rožďalovice slavnostní vyřazení absolventů základní školy. Zleva: ředitel školy Mgr. Roman Kotlář, Ondřej Mechl, Eliška Vrbová, Filip Kapal, Kateřina Hůlková, Jiří Gabriel, Marek Kašpar, Šárka Švarcová, Michaela Mikulová, Kateřina Dlouhá, Jan Bouček, Martin Buryan, Kristina Beránková, Zdeněk Bílý, Sára Bílá, třídní učitel Jiří Rejsek a Lucie Beránková

Koncem měsíce června byla zahájena rekonstrukce střechy základní školy

Červenka obecná

Iv poněkud skromnějších podmínkách mírného pásma žije mnoho ptačích druhů. Ale ani o těch nejběžnějších se nedá říci, že by byli nějak obyčejní, nezajímaví, nudní. Ale ruku na srdce. Kolik z těch mnoha druhů žijících okolo nás vlastně známe? A kolik jich poznáme? Vrabec, kos, vlaštovka, čáp. Ty zná snad každý. Horší už by to mohlo být třeba s drozdem, jiříčkou, rehkem, rorýsem. A přitom jsou to druhy žijící bezprostředně vedle nás, na naší zahradě, na našem domě. Červenka obecná (*Erithacus rubecula*) je na tom tak nějak podobně.

Možná si řeknete, že jste ji nikdy neviděli. Možná jste o ní dokonce ani neslyšeli. A přesto možná i vám každé ráno a večer nakukuje do oken a ani o tom nevíte. Je to jeden z mnoha ptačích druhů, které s oblibou vyhledávají blízkost lidí. Je to druh často obývajících zahrady a parky, zahrádkářské kolonie, křovinaté porosty podél silnic. Čím hustší a temnější porost, tím pro červenku lépe. To, že miluje šero, dokazují její velké tmavé oči.

Obě pohlaví mají na hrudi nápadnou oranžově červenou náprsenku. Jinak je její zbarvení velmi nenápadné, hnědobéžové. Spatřit ji můžete nejčastěji právě za šera, brzy ráno nebo vpolední.

V tu dobu také nejčastěji zaznívá samečkův nápadný, hlasitý a překotný zpěv. Přestože je červenka příbuzná

slavíkům, její zpěv je podstatně skromnější.

Hnízdo staví také v co nejtemnějším koutě zahrady nebo parku. Ve staré hromadě roští, v hustých neupravených keřích prorostlých kopřivami nebo jinými rostlinami. Jako většina pěvců snáší nejčastěji 4 až 5 vajíček, která jsou bílá, červeně skvrnitá. Mladé červenky jsou velmi roztomilá, kropenatá ptáčata neustále se dožadující další a další potravy. Dožadují se ovšem, alespoň dokud jsou v hnízdě, velice tiše. Červenky podobně jako jiné druhy ptáků, např. pěnice či strnadi, o mnoho hnízd přijdou z důvodu zničení predátory. Teprve po vylétnutí z hnízda se ještě několik dní velmi hlasitě ozývají, aby je

jejich rodiče, přilétající s potravou, našli. Přestože je hnízdo červenky dobře skryto, rodiče se občas stávají nedobrovolnými vychovateli mladé kukačky. Červenka v posledních letech, možná i díky mírným zimám, necestuje do Středomoří, ale zůstává u nás po celý rok. Můžete ji tedy občas spatřit i na vašem krmítku, kdy zejména na bělostné sněhové pokrývce vynikne její barevná náprsenka. Snad právě pro nenápadnost tohoto druhu vybrala v letošním roce Česká společnost ornitologická červenku jako tzv. „ptáka roku“.

Vladimír Šoltys,
www.geo-icon.cz

Žába roku

Nebudeme si nic namlouvat, žáby nepatří u lidí právě k nejoblíbenějším živočichům. Přesto i tady je jedna výjimka, která se naopak těší lidské pozornosti už od nepaměti. Snad je to způsobeno tím, že rosnička zelená (*Hyla arborea*) je jen malá, sotva pětcentimetrová, roztomilá žabka. Nebo tím, že je tzv. užitečná, protože loví mouchy a komáry, tedy hmyz, který je u lidí ještě neoblíbenější.

K tomu přidejme její další úžasnou dovednost. Díky přísavkám na prstech všech končetin umí šplhat po rákosinách a keřích, ale vyskakuje se i vysoko v korunách stromů. Vzpomínám si, jak jsme před dvěma lety chtěli fotografovat rosničky, které se pravidelně ozývají v remízku mezi železniční tratí a silnicí z Rožďalovic do Viničné Lhoty. Jejich charakteristické, nezaměnitelné a do daleka slyšitelné „kre-kre-kre...“ se ozývalo z mnoha keřů i vzrostlých topolů, avšak my jsme neviděli ani jednu. Tak jsme si sice potvrdili, že se tady rosničky vyskytují, ale z fotogra-

fování nebylo nic. Zde uveřejněné fotografie nakonec pořídil Zdeněk Souček (www.fotosoucek.cz) na jiných lokalitách.

Vůbec najít rosničku v přírodě je spíše velká náhoda a štěstí. Své zbarvení umí přizpůsobit prostředí podobně jako chameleon, takže se svým okolím dokonale splývá. Já sám, přestože v přírodě trávím

poměrně dost času, jsem se s rosničkou setkal jen několikrát. Asi největším zážitkem byla návštěva malé tůňky v polích u Dlouhopolska, kde se v půlce května shromažďují žabky k rozmnožování.

Uprostřed noci jsme pomocí baterek pozorovali desítky samečků, kteří seděli všude kolem nás, nafukovali svůj poměrně objemný vak pod hrdlem a vydávaným skřehotáním se předháněli v lákání samic...

Po spáření kladou malé chumáčky vajíček do vody a pak následuje stejný vývoj jako u ostatních žab. Dospělci žijí mimo vodu, nezřídka i v zastavěných částech.

Jedná se o silně ohrožený, zákonem chráněný druh. V letošním roce bude její výskyt sledován a zaznamenáván podobně jako u sousední červenky obecné a následně budou výsledky vyhodnoceny.

Na Rožďalovicku ji můžeme, jak už jsem uvedl, spíše slyšet, než vidět. Občas zpřijemňuje posezení hostům na Bučici, setkáváme se s ní i v jiných okrajových částech města i sousedních vesnic (Hasina, Podlužany, Košík aj.). Proti jiným částem České republiky se zde vyskytuje sice roztroušeně, ale docela často. Zatím.

Jiří Rejsek

Moje působení na škole v Rožďalovicích

Znovu se vracím do vzpomínek spojených s městečkem Rožďalovice. Už v prosincovém čísle Rožďalovicka jsem popsal vzpomínky na svá chlapecká léta, kdy jsem Rožďalovice navštěvoval o prázdninách z Mlýnce, v době kdy jsem trávil čas u babičky a dědy Čížkových. V minulém čísle jsem popsal klikatou cestu, kterou jsem se jako učitel dostal působením na školách v Městci Králové, Kopidlně a Jičíně na rožďalovickou školu.

Přišel jsem z Jičína z postu ředitele 3. ZDŠ na Novém Městě, a to do stejné funkce na rožďalovické základní škole. Často jsem musel odpovídat na otázku, proč jsem odešel z tak prestižního místa v okresním městě na malou školu, která sídlila v „pohraničí“ Středočeského kraje. Něco jsem už k tomu vysvětlil v předcházejícím článku, přidám ještě další. Přijmout roli ředitele školy jako nejmladší člen učitelského sboru, to vyžadovalo jistou dávku odvahy a pro mne v tom bylo i určité riziko. Cítil jsem se daleko více učitelem a neměl jsem ambice někoho řídit. Ale doba byla tehdy taková, že jsem na vybranou neměl. Přitom jsem cítil, že na menší škole budu mít víc prostoru nejen k samotnému učení, ale i organizování dalších aktivit mimo školu. V Jičíně jsem za rok působení ve funkci poznal, že role mladého a začínajícího ředitele bez kontaktu na místní samosprávu a politické vedení města je velice obtížná. Poznal jsem, že v systému, který tehdy panoval, jsem mnoho možností k svobodnému rozhodování neměl. A být jen pasivním vykonavatelem příkazů shora mne nelákalo. Rožďalovice proto byly pro mé pedagogické i společenské působení vhodnějším místem než okresní město Jičín.

Jako původem Hradečák a syn učitele tamní pedagogické školy, jsem už před příchodem do Rožďalovic znal několik učitelek, které na hradecké škole kdysi studovaly, a já se s nimi mohl znovu setkat na místní škole. Byla to třeba Jana Kutílková, rozená Klosová, která mne s mojí sestrou dokonce několikrát doprovázela jako dohled při cestách vlakem z Hradce do Mlýnce za prarodiči. Ze

školních aktivit jsem si dobře pamatoval i Drahomíru Říhovou-Urbánovou, ale i Zdeňku Ťavodovou-Vlasatou z Budčevsi, která působila na škole v Košíku. Díky tomu jsem na školu v Rožďalovicích přišel tak trochu jako kolega mezi své známé.

Už v minulém vzpomínání jsem uvedl, že na začátku 70. let byl ředitelem na škole v Rožďalovicích pan Jaromír Sládek. Byl to velmi vzdělaný a příjemný člověk. Stal se obětí stranických čistek v prvních letech normalizace, kdy bylo potřeba i v Rožďalovicích najít nějakou oběť k potrestání. Pan ředitel se k tomu hodil. Jeho vyloučení z KSČ a sesazení z funkce ředitele údajně pomohl incident, který se stal na škole ve chvíli, kdy zasedala prověřková komise. Vedli ji Křiňečtí, nějaký soudruh Růžička, spolu s tehdejšími předsedou školské komise ONV Václavem Petříkem. Právě když komise v 1. patře školy zasedala, o patro níže v šatně se ozval výbuch.

Někdo z žáků tam odpálil kapsli. Komise okamžitě přerušila práci a její předseda označil incident za atentát. Bylo třeba najít a potrestat viníka. A koho jiného vzít k zodpovědnosti než ředitele Sládka. Snad je to tak, jak jsem událost popsal. Z vyprávění pamětníků jsem tuto verzi opakovaně slyšel. I tak málo tehdy stačilo k ukončení kariéry schopného člověka a ředitele školy.

Za odvolaného Jaromíra Sládka nastoupil do funkce soudruh Jan Pulkrab ze Žehuně, toho času bývalý ředitel v důchodu. Záhy však onemocněl a později zemřel. Po něm musel vedení školy převzít Miloslav Ješuta z Poděbrad. On to byl zvláštní patron. O vedení školy neměl příliš velké povědomí. Spíše ho zajímaly slepice, které si choval na školním dvoře, a vajíčka, která si od nich vozil domů. Jinak to byla veselá kopa. Na poradách vyhrával učitelům písničky s harmonikou, na kterou uměl pěkně

hrát. Není divu, že byl v učitelském sboru populární. Takovou popularitu zdaleka neměl mezi rodiči, když viděli, že pod jeho vedením škola upadá a žáci z ní odcházejí nedostatečně připraveni. Tenkrát bylo obtížné dostat se studovat na střední školu. Konkurence ze základních škol byla velká a míst k přijetí bylo málo. Daleko méně, než je tomu dnes. Výsledky tehdejších absolventů rožďalovické školy nebyly v takové tvrdé soutěži konkurenceschopné.

Jako nový mladý ředitel jsem se právě na tuto stránku po nástupu do funkce ředitele soustředil nejdříve. Pozvednout úroveň školy, dodat učitelům sebevědomí, které ztratili po prověrkách a potrestání ředitele, kdy byla navíc vyškrtnuta z členství v komunistické straně řada učitelů. To byl tehdy značný hendikep, když na škole byli jedinými členy strany ředitel, školník a kuchařka školní kuchyně. Od vedení okresu jsem při podpisu pracovní smlouvy dostal za úkol co nejdříve obnovit činnost stranicové organizace. Najít mezi mladými učiteli vhodné typy tak, aby se organizace na škole co nejdříve obnovila. To nebyl snadný úkol. Po pogromu na začátku 70. let se do KSČ zájemci z těch mladších nijak nehrnuli. Já jsem se snažil, aby ti, co byli vyškrtnuti ze strany a také bývalý ředitel Sládek necítili na škole nějakou diskriminaci. Přibyl k nim ještě nově přistěhovalý učitel Josef Hrouda s manželkou. On jako bývalý zástupce ředitele byl také ze strany vyškrtnut, na škole v Chomutově, odkud do Rožďalovic přišli.

Můj začátek na škole v Rožďalovicích probíhal až nečekaně klidně a pohodově. Po působení na škole v Jičíně, jsem byl v Rožďalovicích od začátku velmi spokojený. Protože jsem část učitelského sboru znal, věděl jsem, že jsou to velmi dobré učitelky.

Nejdříve jsem se soustředil na 1. stupeň, kde v té době začínala nová koncepce výuky, později nazývaná jako „množinová“ reforma. Znal jsem ji dobře, protože v Kopidlně probíhal již 4 roky experiment s touto výukou. Byl jsem pro nový způsob učení zapálený a podařilo se mi rychle najít stejně zapálené spolupracovnice v Haně Fadrhonicové,

Naděždě Severové a Aničce Boudné. Ony reformu na škole v Rožďalovicích začaly realizovat jako první a přistoupily k ní velice zodpovědně. Tak dobře, že po skončení inspekci okresním školním inspektorem ONV v Nymburce Jaroslavem Markem již v 1. roce realizace reformy se ve třídě Hany Fadrhonicové konala ukázková hodina pro ředitele a později i učitele z celého okresu, která dopadla na jedničku. Taková událost učitelky vyučující nejnižší ročníky školy velmi posílila a motivovala je k ještě většímu nasazení ve výuce. Ve spolupráci s rodiči si samy vyráběly různé pomůcky potřebné k výuce.

Podobné vzorové hodiny se opakovaně konaly i u zástupkyně ředitele Drahomíry Říhové, v hodinách hudební výchovy. Ona, jako metodička pro tento předmět v okrese Nymburk, vedla pěvecký sbor školy, který v té době vítězil v okresních i krajských kolech soutěží a účastnil se i soutěží celostátních. Já jsem na školu přinesl jako novou zájmovou činnost výuku šachu, kterou jsem prováděl už na školách v Městci Králové i Kopidlně. Záhy se naši žáci stali nejlepšími šachisty v okrese Nymburk, ale brzy i ve Středočeském kraji. Jezdili jsme a sklízeli úspěchy na turnajích po celé republice. Tyto činnosti značně pozvedly prestiž školy v místě a obnovily důvěru rodičů v práci učitelů. Postupně škola získávala podporu i u místních státních a stranicových orgánů.

V čele místního národního výboru tehdy stál předseda Josef Šmelhaus. V dnešním pojetí samosprávy starosta, byl člověkem na svém místě. Uměl organizovat práci na úřadu, dovedl pro město sehnat peníze a prosadil mnoho užitečných staveb. Věděl jsem od místních, že je to na druhé straně dost složitá osobnost. Člověk sebestředný, který si potrpěl na určité formy jednání. Hned po nástupu na školu jsem se mu šel do jeho úřadovny představit. Byl jsem překvapen, jak otevřeně se mnou při prvním setkání jednal. Sdělil mi mnoho užitečných informací o dosavadním chodu školy, slabinách i přednostech učitelského sboru. Byl jsem mu za takovou důvěru vděčný a kvitoval jsem, že jsme si od začátku

dobře porozuměli. Slíbil mi podporu, když zase já naplním jeho očekávání. A tím bylo, že vedle požadované úrovně výchovy a vzdělávání žáků povedu učitele k aktivní práci pro město, k účasti na veřejném životě. Takový požadavek jsem sám tehdy považoval za samozřejmý.

Od prvních dnů své práce na škole v Rožďalovicích jsem se zde cítil dobře. Už v přípravném týdnu na konci srpna proběhla na škole porada s učiteli a ti k mé velké spokojenosti zajistili výzdoby tříd k zahájení nového školního roku. Byl jsem potěšen, když při zahajovacím setkání všech učitelů v okrese Nymburk, ještě v prázdninovém týdnu, pěvecký sbor rožďalovické školy vedený Drahomírou Říhovou skvěle reprezentoval školu před 800 učiteli a mnoha tehdejšími okresními „papaláši“ v Dělnickém domě. Svým vystoupením přítomné doslova oslnil. Přijímal jsem po skončení programu od přítomných gratulace za to, na čem jsem neměl ale opravdu žádnou zásluhu. Přesto to byl pro mne milý a docela nečekaný vstup do povědomí pedagogické veřejnosti okresu.

Následovaly běžné dny a týdny školní práce, které se vinuly v pracovní atmosféře, bez zbytečné nervozity, řekl bych, že v pohodě. Jaký to rozdíl proti mému nervóznímu působení v Jičíně, kde jsem byl neustále někým kontrolován a počován, jak a co bych měl ve funkci ředitele dělat. Nic takového se mi v Rožďalovicích nedělo. Od prvního dne jsem měl pocit, že mám chod školy ve svých rukou a že k tomu mám ty nejlepší materiální i morální podmínky. Zdárně byla dokončena omítka školy, kterou prováděli pracovníci JZD Košík. Rýsovala se perspektiva budování sice malé, ale mně příjemné školy, se vstřícným kolektivem učitelů a za podpory města a jeho funkcionářů. Začal jsem si uvědomovat, že ztráta možnosti působit na škole v Kopidlně a v Jičíně byla pro mne vlastně životní výhrou.

Někdy přístě popíši konkrétní činnosti, které jsme v těch letech na rožďalovické škole dělali a čím jsme se stali v okolí jedinečným školským zařízením.

Oldřich Suchoradský

Boromejky v Rožďalovicích

Osmého července letošního roku tomu bylo padesát šest let, kdy Milosrdné sestry sv. Karla Boromejského ukončily v Rožďalovicích po sto šesti letech svoji charitativní činnost. Milosrdné sestry řádu sv. Karla Boromejského, jejichž posláním je péče o chudé, nemocné a lidi na pokraji společnosti, jsou nedílnou součástí rožďalovické

historie. Po roce 1948 byly i rožďalovické boromejky vystaveny perzekuci a šikaně tehdejšího režimu. V opatrovně, kterou zřídila Kongregace v roce 1894 jsem, jako mnoho jiných dětí předškolního věku, i já prožil svá předškolní léta. Pátral jsem po jejich dalším osudu, ale bohužel jsem nikde nic nenašel. V srpnu 2013 jsem získal kontakt na S. M. Konsolátu na matku

představenou Domova sv. Karla Boromejského v pražských Řepích, která mi zprostředkovala spojení na S. M. Fidelis z kongregačního archivu. Ta vyhověla mé žádosti a požádala S. M. Richardis, která jako pamětnice těch událostí zpracovala podle osobních zkušeností a na základě archivních dokumentů dopis, který cituji:

Doplnění historických údajů o působení boromejek v Rožďalovicích

Milosrdné sestry svatého Karla Boromejského – boromejky – působily v Rožďalovicích od roku 1854. V roce 1894 zřídila Kongregace při klášteře mateřskou školku, která byla přerušena za 1. světové války zřízením lazaretu, ale po válce byla znovu v roce 1919 otevřena a nerušeně fungovala až do 31. března 1950. Podle ustanovení zákona ze dne 21. dubna 1948 Československé republiky byla se schválením KNV (krajského národního výboru) v Hradci Králo-

vé provedena přeměna církevní mateřské školy na školu státní. Zařízení i inventář převzala státní mateřská škola, místnosti připadly Charitnímu domovu.

Mateřskou školu vedla po mnoho roků sestra M. Tabita Kociánová, od 16. srpna 1929 do zrušení školky 31. března 1950. Potom žila dál v rožďalovické komunitě až do jejího zlikvidování v roce 1960. Přišla pak do Charitního domova pro řeholnice ve Vidnavě, kde 14. prosince 1966

ve věku 73 let zemřela a je pochována na tamějším hřbitově mezi svými spolusestrami.

V roce 1919 nastoupila do služby představené S. M. Heredina Motáčková, která působila v Rožďalovicích do roku 1947. Její jméno je spjato s rozšířením domova o prostory nevyužívaného zámku, kde se dalo po důkladné opravě umístit mnoho potřebných starých lidí, pro které byl původní „kláštyrek“ malý. Kongregace na její vytrvalé naléhání zámek koupila

Rudolf Valeš při setkání s boromejkami 24. května 2016 v Praze. S. M. Richardis (vpravo), S. M. Fidelis (uprostřed)

(za nemalých finančních obětí), což se projevilo velmi pozitivně pro Rožďalovice a okolí. Od roku 1947 po úraze zlomeniny noby zůstala v ústavu jako důchodkyně. Zemřela 11. dubna 1950 ve věku 74 roků a odpočívá na hřbitově v Rožďalovicích. Byla oplakávána všemi, kdo ji znali. Po ní nastoupila do představené služby S. M. Krispina Malhotská, která byla vystřídána sestrou M. Tobíí Hurychovou v roce 1952.

Do Charitních domovů pro přestárlé (oficiální název) byli ustanoveni správcové – spolehliví členové KSC – i za těchto změněných poměrů byl zpočátku v rožďalovických ústavech klid. Vystřídali se dva solidní vedoucí, kteří uznávali náročnou práci sester a vycházeli s nimi v dobré shodě.

Poměry se změnily s nástupem vedoucího ústavu, soudruhem Jindřichem Boreckým, který nastoupil do funkce začátkem roku 1959. Od počátku se stupňovalo napětí, které tento pán šířil ve svém okolí. První jeho čin bylo odstranění domácího kněze – důchodce profesora P. Soukupa z Vinohrad, který mřval mši svatou v zámecké kapli. Musel se vrátit do Prahy na Vinohrady. Na jeho místo posla-

la Charita z Prahy jezuitu P. Josefa Vondru, doktora teologie a filosofie. Druhým činem nového vedoucího bylo – tehdy ještě svévolně – odstranění křížů a obrazů z chodeb a provozních místností. Odmítnutí trestal u civilních zaměstnanců propuštěním ze zaměstnání. Žádost sester v kanceláři o předložení písemného nařízení k odstranění křížů vzal jako demonstraci, kterou sestry odpykají. Písemné nařízení ovšem nakonec přece jen přišlo v dubnu 1959.

Od 1. ledna 1960 byly celostátně všechny ústavy pro staré lidi převzaty od Charity příslušnými okresy. Vedoucí začal s ohlášenými změnami. Sestra Vratislava Bílová byla ustanovena za vedoucí prádelny, do funkce pradelen nastoupila dosavadní vedoucí švadlena sestra Herena Benirschkeová – musela uvolnit místo manželce vedoucího, a sestra Blahorada Tomečková, dosavadní účetní. Hned nato dostaly sestry zaměstnankyně rozkaz přestěhovat se ze zámku do domu č. 33 na náměstí a civilní chovanci z „kláštyrka“ se přestěhovali do zámku. Sestry opustily místnosti na chodbě u kaple, ve kterých byly památkovým úřadem chráněné freskové malby. Tam bydlely od počátku a dbaly, aby se nic nepoškodilo.

Přestěhování sester

Persekuce sester v roce 1960 pokračovala. Dne 24. června přijela do rožďalovického „kláštyrka“ sestra Adéla Honigová, generální ekonomka kongregace, a sdělila překvapeným sestrám nařízení Ústředí české katolické Charity v Praze, že se končí jejich činnost v Rožďalovicích a že začátkem července mají nastoupit službu v Domově důchodců ve Šluknově.

Dne 2. července 1960 opouštělo ústav 35 sester zaměstnankyň a 12 důchodkyň. Sestry odcházely po 106 letech působení kongregace boromejek v Rožďalovicích. Představenou byla sestra Tobie Hurychová, která působila v Rožďalovicích od 20. srpna 1952 do 8. července 1960, kdy byla ustanovena představenou v Charitním domově pro řeholnice ve Vidnavě, okres Šumperk. Tam byly dílem přestěhovány sestry důchodkyně. Druhá část jich přišla do nově adaptovaného Charitního domova na Hradiště u Znojma.

Dne 8. července 1960 se rozloučily ostatní sestry s památným „kláštyrkem“ i se zámekem. V předvečer odjezdu přijely tři řeholní sestry františkánky z Opavy, aby od sester boromejek převzaly inventář 260 lůžkového ústavu. Ráno si v „kláštyrku“ všichni převstali, což bylo dobře, protože už ve 4 hodiny ráno přijely autobusem další sestry františkánky, aby zaujaly pracovní místa boromejek. Společně po vyložení zavazadel šly pak do farního kostela na mši svatou, po níž se boromejky rozloučily v sakristii s panem děkanem Paříkem.

Doma v klášteře pak nakládaly svůj osobní majetek na nákladní auta a nasedly do připraveného autobusu. Ačkoliv se třikrát počítalo, ztratila se sestra Herena a teprve za jízdy se to zpozorovalo. Všichni se utěšovali, že ji vezme poslední nákladní auto, které stálo ještě před domem. Tak se také stalo. Obyvatelé Rožďalovic vytvořili špalír projíždějícímu autobusu a sest-

K přestěhování došlo za velkých mrazů 18. ledna 1960. Sestry důchodkyně – počtem 12 – zůstaly v zámku, byly počítány jako chovanky. Pro zaměstnané sestry z toho vzešlo mnoho nevýhod. Vařilo se jen v zámku, jídlo se vozilo sestrám dolů do domku, kde byla kuchyně přeměněna na jídelnu sester. Sestry zaměstnankyně měly boboslužby v domku na náměstí. Dvakrát denně vycházely z kláštera ve dvojstupech na hlavní ulici směrem ke kostelu a vystupovaly kaštanovou alejí k zámku. U zámecké branky vrátný zapisoval nástup do práce.

Sesterská komunita přijala dvakrát několik sester na uvolněná místa těch, které šly do důchodu. Poprvé to bylo po zlikvidování mateřince v Praze 15. srpna 1952. Sestry byly přivezeny autobusem. Za několik dní (20. srpna) přijela z Prahy i sestra představená M. Tobie Hurychová, která musela napřed předat inventář mateřince civilní správě. V roce 1955 byla ukončena práce sester v továrnách a byly posílány do Domovů pro přestárlé a do Ústavů pro postižené děti. Několik z nich přišlo do Rožďalovic.

ry za zpěvu mariánské písně odjížděly do nového domova.

V roce 2013 zpracovala
z archivu Kongregace
S. M. Richardis Nováková,

Po výměně několika dopisů jsem byl pozván S. M. Fidelis do kongregačního archivu, abych si mohl prohlédnout kroniku rožďalovické komunity boromejek. Archiv jsem navštívil 24. května 2016. Setkal jsem se tam i se S. M. Richardis a přivezl jsem si kopie velice cenných materiálů.

Kdo byly boromejky a jak se dostaly do Rožďalovic, o tom zase příště.

Zpracoval Rudolf Valeš

Uplynulo 700 let od narození Karla IV.

Dne 14. května 2016 si Česká republika i světová organizace UNESCO připomněla 700. výročí narození Karla IV. Byl velký reformátor a státník zcela ojedinělého rozhledu a schopností, patřil k nejvýznamnějším osobnostem světa 14. století a jeho kulturní vliv v Čechách přetrvává až do dnešních dob. Domnívám se proto, že zmínka o něm v našem časopise je zcela adekvátní.

Kdo byl Karel IV.? Narodil se 14. května 1316 jako syn dědičky Přemyslovců Elišky a českého krále Jana Lucemburského. Byl pokřtěn jako Václav, jméno Karel přijal při biřmování během své výchovy ve Francii po svém strýci a kmotrovi Karlu IV. Sličném. Byl to první český král, který se stal roku 1349 také císařem Svaté říše římské. Karel IV. zkrátka patřil mezi zásadní panovníky vrcholného středověku.

Choval se pragmaticky a měl mimořádné nadání a schopnosti, dovedl se pohybovat v politice a diplomacii. Naučil se plyně hovořit a psát pěti jazyky. Měl znalosti v teologii a filozofii a dokázal vidět za horizont českého království. Jeho velikost spočívala i v tom, že dokázal akceptovat porážku. Karla IV. vnímáme jako zakladatele řady institucí, které dávají společnosti řád a vzdělání. Na Karla IV. myslíme, když jdeme českou krajinou, kde vidíme církevní i světské památky, které ho i v současné době připomínají. Je to také nadhled nad věcí, který ho činí velkým Čechem.

Mnohé o Karlu IV. jsme se dozvěděli např. v hodinách dějepisu či v knihách o něm, ale víme kupříkladu, jak vypadal? Věrné zobrazení Karlovy postavy se nachází v kapitule na Karlštejně.

Až do té doby se všechny postavy – svěťci, svěťci, panovníci – zobrazovaly podle šablon. Proto všichni vypadají téměř stejně. Když se díváme na obraz Karla IV., vidíme, že měl hnědorezavé vlasy a vousy, hnědé oči, nahrbenou postavu, zdeformovanou bradu, což zřejmě souvisí s úrazem, který se Karlovi přihodil na podzim roku 1350.

Pravděpodobně zápasil při turnaji jako rytíř. Nejspíše se jednálo

o úder dřevcem mířeným na bradu, protože došlo k roztříštění spodní čelisti a ještě ke fraktuře horních obratlů. Hodně se o to zajímají neurochirurgové, protože takový úraz se snadno nepřežívá ani dnes. Karel IV. patrně v důsledku tohoto úrazu ochrnul dočasně na všechny čtyři končetiny, a dokonce se myslelo, že zemře.

Karel se nakonec z úrazu vzpamatoval, ale trvalo dva roky, než se mohl normálně pohybovat a jezdit na koni. Např. kronikáři té doby si všimají, že panovník je nahrbený k jedné straně, že má v důsledku

úrazu zasunutou bradu a že si nenechal narůst plnovous ve věku 34 let, jež měl zčásti zakrýt nerovnou část obličeje. Karel měl ještě sečné zranění v obličeji. Sečná rána, kterou antropolog Emanuel Vlček spojuje se zraněním v bitvě u Kresčaku, mu směřovala ke kořeni nosu. Kromě zranění trápila Karla IV. dna, která mu způsobovala úporné bolesti a snižovala hybnost. Například zprávy z Karlovy poslední cesty do Francie v letech 1377–1378 hovoří o tom, že Karla museli přenášet v nosítkách.

V krátkosti zde byla vylíčena postava Karla IV., nyní si přiblížíme zčásti i jeho osobní život. Jaké byly jeho čtyři ženy? Podle dobových vyobrazení se zdá, že všechny Karlovy ženy byly hezké. Podle do-

mněnky i podle ohledání antropologů byly první tři ženy – Blanka z Valois, Anna Falcká, Anna Svidnická – poměrně útlé. Poslední z jeho žen Alžbětu Pomořanskou, o které se hovoří, že lámala podkovy, lze vnímat jako robustnější. O první manželce Blance z Valois se ví, že byla pohledná a velmi způsobilá na české prostředí. Říká se, že Blanka byla láska jeho života. Žili spolu na stejném (francouzském) dvoře, měli stejnou výchovu a měli si co říct. Sňatek uzavřeli v roce 1323, pojil je hluboký citový vztah. Z jejich svazku se narodily dvě dcery – Markéta

a Kateřina. Bohužel Blanka zemřela velmi mladá a Karel IV. její smrt nesl pravděpodobně velmi těžce už proto, že se vzájemně dokonale znali, ale také proto, že Blanka byla i jeho tajná spojenkyně v konfliktu mezi ním a jeho otcem.

Avšak Karel byl pragmatik, a tak dlouho neváhal a ohlédl se po další nevěstě. Potřeboval vyrovnat napětí v říši a zjistil, že se na „trhu nevěst“ objevila Anna Falcká. Začaly námluvy, které dopadly úspěšně a skončily v roce 1349 svatbou. Svatba mnohé překvapila, nevěsta byla totiž velmi mladičká, sotva třináctiletá. Karel tímto sňatkem úspěšně „rozbil“ opozici v říši a současně získal mladou ženu. Anna mu porodila syna Václava, ten ale zemřel v necelých dvou letech, Anna sama

pak zahynula při nešťastném pádu z koně roku 1353.

Jen několik měsíců po smrti své druhé ženy Karel uzavřel sňatek s Annou Svídnickou. Ta porodila roku 1358 Karlu IV. dceru Elišku a roku 1361 vytouženého syna Václava. Pro Karla musela být ztráta prvního mužského dědice velmi těžká. I v tom můžeme vidět důvod, proč se pak ke svému druhému synu Václavovi choval velmi ochránářsky, pečoval o něj a snažil se proslapat mu cestu až k římské koruně.

Necelý rok po smrti třetí manželky se Karel mimo jiné z diplomatických důvodů oženil s Alžbětou Pomořanskou. Od svých předchůdkyň se Alžběta odlišovala tím, že byla popisována jako urostlá žena silné postavy, rázná, sebevědomá a cílevědomá. Byla nejplodnější z Karlových manželek a porodila mu šest dětí v tomto pořadí: Anna, Zikmund, Jan, Karel, Markéta a Jindřich. Synové Karel a Jindřich zemřeli ještě jako nemluvnata.

Nejoblíbenější a nejvýznamnější český panovník zemřel v sobotu 29. listopadu 1378 pokojně a tiše na zápal plic. V pohřební řeči je poprvé nazván Otcem vlasti. Jeho mrtvé tělo bylo nabalzamováno a vystaveno na odív 11 dní v hlavní síni Pražského hradu, obložené všemi jeho korunami a symboly moci.

Byl oblečen do zlatě purpurových nohavic, purpurového pláště, na ruku bílé rukavice s mnoha prsteny. Ležel na zlatém rouchu a zlatých polštářích. Potom ho s velkým procesím přenesli do slovanického kláštera na Novém městě, další den ke sv. Jakubovi na Starém městě, pak k Maltézským rytířům na Malé straně a znovu na Hrad do kostela sv. Víta.

Tělo císaře bylo dle jeho přání převlečeno do prostého roucha františkánských mnichů a 16. prosince uloženo do královské dvojkomorové hrobky v kůru katedrály sv. Víta.

Roku 1589 dal císař Rudolf II. zbudovat v chrámu sv. Víta novou královskou hrobku, kam byly ostatky Karla IV. přeneseny. V roce 1851 byla královská hrobka z rozkazu cí-

saře Františka Josefa otevřena znovu a pro pozůstatky králů byly zhotoveny nové rakve. V roce 1928 vykonala úřední komise ohledání a zapsání stavu královské hrobky. Rakev císaře Karla IV. z roku 1851 byla už rozpadlá, proto byla nahrazená novou, kovovou. Poslední zkoumání královské hrobky a rakve s ostatky Karla IV. bylo provedeno v roce 1976 pod vedením Emanuela Vlčka. Kostra byla velmi zachovalá a sestavená v anatomické poloze, což svědčí o úctě, jakou prokazovali jeho ostatkům při manipulaci.

Připomeňme si ještě jednu důležitou zajímavost ze života Karla IV., a to, že jako první středověký vládce sepsal svůj životopis – Vita Caroli. Napsal ho pro své potomky v domněnání, že si z něho vezmou mravní poučení pro svůj život.

Karlovo poučení nástupcům

Když pak budete kralovat po mně, ozdobeni korunou královskou, pomněte, že i já jsem kraloval před vámi a že jsem obrácen v prach a v hlínu červů. Podobně i vy upadnete v nic, přecházejíce jako stín a jako květ polní. Co je platna urozenost aneb hojnost věcí, není-li přidáno čisté svědomí s pravou vírou a s nadějí na svatě vzkříšení? Budete-li nenávidět lakomství, poplyne vám bohatství; k němuž však nepřikládejte svých srdcí, ale shromážďujte si poklady moudrosti, neboť v jejím vlastnictví je mnoho panování. Lakomec však nepanuje, nýbrž je poddán vládě peněz. Varujte se špatného spolčování a špatných rad, protože „se svatými budete svatí a se zka-

ženými zkažení“. Kdo nenávidí, není milován a ve své zlobě zahyne. Kdo však má lásku, miluje a je milý Bohu a lidem. Pýcha je nemilá Stvořiteli i lidem šlechtěným, a proto nemá pysný milosti ani u Boha, ani u lidí.

(Citace byly vybrány z českého překladu latinského originálu Karla IV. Z latiny přeložil Jakub Pavel, vydalo nakladatelství Odeon v roce 1978 k 600. výročí úmrtí Karla IV.)

V závěru tohoto článku si dovoluji upozornit na vědecký projekt, v jehož rámci bude na Pražském hradě před očima veřejnosti rekonstruována korunovace Karla IV. Korunovační slavnosti k příležitosti 700. let od jeho narození proběhnou v Praze ve dnech 3. a 4. září 2016.

V sobotu večer se uskuteční pouť Karla Lucemburského z Pražského hradu na Vyšehrad v podobě procesí, následně proběhne uctění přemyslovských památek, bohoslužba za Karla IV. a loučový průvod z Vyšehradu na Pražský hrad.

V neděli odpoledne budou vykonány slavnostní obřady Karlovy korunovace českým králem a Blanky z Valois. Korunovační průvod povede z Pražského hradu na Staroměstské náměstí, kde se odehrají korunovační oslavy – dvorská hostina a rytířský turnaj.

Božena Bachová

Portrét Karla IV. a Anny Svídnické

Stavební ruch v letech 1844–1945

Stavební ruch, hlavně tedy výstavba silnic, vozovek, mostků apod., bude náplní dnešních zápisů ze staré kroniky Rožďalovic z let 1848–1945. Doplníme tak téma „rožďalovických mostů“, které naleznete na jiné stránce časopisu. Při pročítání záznamů zjišťujeme, že některé zápisy stran tohoto budování jsou velmi strohé, jiné naopak tak rozsáhlé, že přepisovat je celé by nedávalo hlubší smysl. Vybrali jsme pro Vás nejzásadnější zápisy z památné knihy, které ilustrují postupný rozvoj rožďalovické infrastruktury...

Málokterá krajina v zemi české zůstala v zakládání silničních drah tak dlouho pozadu jako Rožďalovicko. Na úpravu veřejných cest tak málo se dbalo, že když nynější císařská silnice jičínsko-poděbradská, která původně skrze Rožďalovice projektována byla, stavěti se započala, mnozí z občanů tehdejších spíše se vynasnažovali, aby skrze město ani vedena nebyla, obávající se, že by budoucně častým ubytováním vojska obtěžování býti mohli. Teprve když na všech sousedních panstvích, totiž na Křínecku, na Kopidlensku a Dětensku v stavbě nových silnic již velmi daleko se pokročilo, započalo se na Rožďalovicku k úpravě veřejných cest pilněji dohlížeti a usilováním úřadů tehdejších jak městského, tak vrchnostenského, ko-

nečně docíleno, že roku 1844 důkladně silnice stavěti se započaly. Především započala se stavba silnice žitovlické, která v roce 1844 a 1845 od čísla 200 až na žitovlické hranice dokončena byla. Spolu vystavělo se část silnice v městě. Roku 1846 přestavené byly nákladem fondu měšťanského tři obecní mosty za č. 78 a vystaveno od č. 241 stranou ke Mlejnici od rožďalovických 270 sáhů silniční dráhy, od zámosteckých pak 50 sáhů. Roku 1847 vystavěli k Zámostí stranou k Dymokurům 100 sáhů silnice.

Anžto započatá stavba silničního tahu od Rožďalovic k Žitovlicům a ke Mlejnici v následku zaniklé působivosti vrchnostenských úředníků prozatím zastavená byla, uzavřelo měšťanstvo, dokud by se v další stavbě opět nepokračovalo, alespoň městské ulice do pořádku uváděti. Pro rok 1848 ustanoveno: ulici Pražskou od č. 24 k č. 200 a ulici Mlýnskou od č. 123 k č. 129 vystavěti. Ulice Pražská vyštětění a vyšetrovaná byla dílem nákladem sousedstva, dílem nákladem obecní pokladnice, v ulici Mlýnské stavěli bydlící zde sousedé na vlastní peníz.

Když byla silnice v ulic Kostelní, Pražské a Mlýnské dohotovená, pokročilo se roku 1849 k stavbě silničního tahu od č. 98 přes náměstí až

k číslu 78, jakož i k planýrce celého náměstí.

Dle uzavření městského výboru v květnu 1850 byla stavba silničního tahu skrze ulici Zámostskou panu V. Rektorisovi pronajatá a od něho téhož ještě roku vystavená.

Když bylo náměstí a hlavní městské ulice do pořádku uvedené, započalo se na zevnějších silnicích opět pracovati, takže celý silniční tah od Rožďalovic ke Kopidlnu a od Rožďalovic k Žitovlicům do roku 1851 dohotovený byl. Výnosem c. k. podkrajského úřadu jičínského od 17. září 1852 byla napotom silnice skrze Rožďalovice vedoucí za okresní prohlášena s tou však výhradou, že se s obou stran se silnicemi již stávajícími spojití musí. Anžto však silniční tah na straně k Žitovlicům až na hranice postaven byl, uzavřel výbor městský v listopadu 1852, aby se též silniční tah ke Kopidlnu v roce 1853 až na hranice dostavěl.

Sotva že byla stavba silničních drah od rožďalovických hranic ke Kopidlnu a ke Křínci pojištěná, pomýšlelo se, aby Rožďalovice také s okresním městem Libání silniční dráhou spojeny byly. V roce 1856 byl celý silniční tah vyměřen, načež ihned stavěti se započalo. Od Psiníc skrze Křešice až ke Kroužku převzali občané psiničtí a křešičtí sami a

Úprava povrchu Kostelní ulice (foto ze sbírky Ing. Pavla Hančara)

dokončili tu samou roku 1862. Skrze les Kroužek pronajatá stavba byla panu Israeli Mauthnerovi z Rožďalovic, který ji roku 1858 ke konci přivedl.

Dne 26. června 1862 pronajal pan František Horušický stavbu silnice od č. 121 až k č. 123 a dokončil tu samou ještě téhož roku. Toho samého roku vystavěla obec městská silniční tah přes Holskou obec ke Břístvi.

Roku 1864 vystavěli občané Zámostí od mostu přede dvorem až do polovice návsi zámostské důkladnou silnici, kterou roku 1865 od č. 25 prodloužili; potřebný kámen a šterk i šutr opatřilo hospodářské ředitelství statku rožďalovického.

Od května 1865 vystavená byla v lese Kálku, a sice od hranic tuchomských k Rožďalovicům nákladem občanů rožďalovských část silnice 86 sáhů délky, která 169 zlatých rakouského čísla stála.

V roce 1870 jednáno o stavbě dráhy, na kterou bylo slíbeno 200 zlatých na předběžné práce měřičské, 50 čtverečních sáhů opuky na stavbu železniční stanice a zdarma stavební místo, po případě za stavební místo náhradu 1000 zlatých rakouského čísla.

Dne 9. května 1908 stalo se usnesením výboru, aby byly zřízeny chodníky. Tyto chodníky zřízeny kolem náměstí a ulicí ku dráze až k mostu přes Trnavu po

obou stranách. Dohotoveny začátkem roku 1911. Práci provedl mistr dlaždičský pan Jan Mertin z Mladé Boleslavi. V témže roce znovuzřízen most přes Trnavu u Zámostí nákladem okresu libáňského. Město Rožďalovice přispělo částkou 2000 K.

V ulici Žitovlické vystaven na jaře 1913 řádný kanál z cementových rour po straně severní. V témže čase vystavěna část silnice k Doubravanům, připadající na obec Rožďalovice.

Dne 17. května 1922 započato bylo se stavbou silnice z Rožďalovic do Podolí. Stavba byla ukončena v roce 1923. Náklad činil 78 983 Kč.

V květnu 1923 byla vydlážděná kostkami z čedičového kamene silnice od obecní školy dívčí až k zámku nákladem okresu libáňského.

V roce 1925 v letních měsících přestavěti dala správa dráhy železný most na „Varabuli“ na železobetonový.

V roce 1925 vydlážděna byla cesta od obecné školy ke kostelu nákladem obce. Náklad činil přes 9000 Kč. Dlažbu a schody provedl dlaždičský mistr Mertin z Mladé Boleslavi. Úprava na vzhledu velmi získala a výstup ke kostelu se stal pohodlnější.

V roce 1929 bylo dokončeno rozšíření a prodloužení kolejí na zdejší nádraží v obou směrech. Práce ta za-

počata byla hned v roce 1925, ale pomalu pokračovala.

V roce 1933 dala obec zřídití při silnici po celé délce cukrovaru betonový chodník nákladem 21 603 Kč. Práci tu provedl zdejší stavitel Václav Šimáček. Před tím v roce 1932 dala obec udělati při jedné straně v ulici Melantrichově a v ulici Trnavské od Husovy třídy až k číslu pop. 86 rovněž cementové chodníky nákladem 16 994 Kč. V roce 1923 byl pořízen kamenný (čedičový) chodník v ulici Pražské od Husovy třídy ke Špýcharu a v roce následujícím bylo v něm pokračováno až k Boleslavské ulici a dále až k číslu popisnému 183.

27. listopadu roku 1936 usneslo se obecní zastupitelstvo provésti kanalizaci města od zámku od obytného úřednického domu velkostatku až k domu Josefa Studničky. S prací tou mělo býti započato ihned, avšak byla odsunuta do roku příštího. Práce tato byla zadána cestou ofertní. Hlasováním lístky zadána byla práce oferentu inž. Čechovskému z Jičína většinou hlasů přes to, že měl nejvyšší nabídku. Domácí podnikatelé s nižší nabídkou byli opomenuti. Po ukončení této části kanalizace má se pak pokračovati ihned s kanalizací až k novému mostu.

*Připravila
Marcela Ešnerová*

Náměstí na počátku dvacátých let 20. století (foto ze sbírky Ing. Pavla Hančara)

Rožďalovické mosty

Často chodíme nevěšmavě kolem staveb, které nám dlouhá léta poctivě slouží, aniž bychom uvažovali o jejich historii. A přece představují množství lidské práce a důvtipu a samozřejmě i značné finanční náklady.

Třeba mosty přes naši Mrlinu (dřívější razítko užívá úředního názvu „Rožďalovice nad Trnavou“). Původní mosty byly dřevěné, a to dva z náměstí k dnešnímu nádraží. Procházel se k nim dřevěnou „bydžovskou“ branou, která však v 19. století shořela při velkém požáru. První most stával hned u města přes staré řečiště Trnavy, druhý, zvaný zátopní, pro případ velké vody asi o 200 m východněji. V Zámostí byl dřevěný most postaven v roce 1843, protože tudy vedla cesta do panského dvora dokončeného už v roce 1836. Na obou mostech se původně vybíralo myto, ale ještě před koncem poloviny 19. století bylo zrušeno.

Nynější most v Rožďalovicích je právě v místech záplavového mostu nad novým korytem regulované řeky. Po delším úředním jednání a řízení i potřebných přípravách bylo v roce 1936 započato s regulačními pracemi. Jak tyto práce probíhaly, je obsírněji uvedeno v Pamětním listě, jehož opis je uveden také v městské kronice, z níž čerpám tyto zprávy. Oba mosty, rožďalovický i zámostský, se stavěly současně s regulací řeky. Dílo prováděla podnikatelská firma Jindřich Moravec z Prahy za účasti ministerstva zemědělství, zemského úřadu v Praze a okresního úřadu v Jičíně. Projekt vyhotovil ing. Vojtěch Čechovský v Jičíně, regulační plány ing. Josef Marek ze zemského úřadu. Jmenovitě je uvedena také odpovědnost za vrchní dozor, technické práce, provedení plánu, administrativu, účetnictví a nechybějí ani jména mistrů.

Stavba rožďalovického mostu začala zkrájě června, dokončena byla v posledních dnech července. Dne 19. srpna za účasti zástupců úřadů a odborníků byl vyzkoušen: průhyb po odstranění dřevěných podkladů činil necelé 4 mm a téhož dne byl odevzdán most veřejné dopravě k užívání. Od původního starého mostu je

vzdálen více než o 30 m. Mimo uvedené mosty – rožďalovický a zámostský, který je proti původnímu také posunut o 8 m k jihu po toku řeky, byly postaveny dva menší, hospodářské, a to v Obůrce za starý dřevěný a za dřevěnou lávku asi uprostřed Zámostí. Všechny mosty jsou železobetonové, délka všech je po 13 m. Největší šířku má rožďalovský – 10 m s vozovkou 5,5 m.

Na regulaci řeky, která začala v dubnu 1936 a pokračovala do podzimu 1937, na stavbě jezu a cukrovarnického náhonu pracovalo pravidelně asi 95 dělníků, při stavbě mostu asi 50 dělníků. Pracovalo se ve dvou směnách, od 5 do 12 hodin a od 13 do 20 hodin. Hodinová mzda činila 2 Kč 65 h, stávek dělníků nebylo žádných, kázeň, ochota k práci byly uspokojivé – poznamenává kronikář. Místní občanstvo radostně vítalo naléhavou úpravu řeky, i když ho čekala úhrada v podobě daňových přírůžek. Náklad na oba mosty se rovnal 298 494 Kč, regulace podle rozpočtu asi 1 600 000 Kč. Ministerstvo zemědělství hradilo 50 %, zemský úřad 25 %, Rožďalovice 20 %, ministerstvo sociální péče a okresní úřad v Jičíně se podílely na úhradě po 2,5 % nákladů.

Na konec něco o Pamětním listě. Sepsali ho kronikáři města, přiloženy jsou kovové peníze tehdy plat-

né, tj. 5 h, 10 h, 20 h, 25 h, 50 h, 1 Kč, 5 Kč, 10 Kč, 20 Kč, dále 25 fotografických snímků významnějších částí a objektů v Rožďalovicích a také starých mostů nahrazených novými, tři výtisky různých deníků. Vše je vloženo do důkladné měděné schránky, která byla zaletována a zazděna pro paměť budoucích časů 31. srpna 1936 do pilíře mostu zámostského. To proto, že rožďalovický byl dán do provozu dříve a na Pamětní list se zapomnělo. Listina je opatřena podpisy: Josef Kořínek (starosta Zámostí), František Honzák (starosta Rožďalovic), Josef Havelka (vrchní strážmistr v. v. a kronikář města Rožďalovic), František Havlík (učitel v. v. a spolukronikář). Památka tato zazděna – od města vzata – v předním levém pilíři mostu zámostského.

V listině se rozebírá současná situace domácí i zahraniční a v předtuše války je vysloveno přání klidného a mírového života v naší vlasti. Končí slovy: Necht' zub času hlodá na tomto mostě a žádnému ničivému násilí nebudiž vystavován, aby dlouhá léta svojí pevností vzdoroval a po mnoho generací lidských byl uchován.

A tak naše mosty slouží již více než půl století.

*Jaromír Sládek,
uveřejněno v srpnu 1989,
Rožďalovicko, č. 105, s. 4–5*

Seznámení s chovem (dokončení)

Stále máme mnoho plánů a nelze pouze rozšiřovat chov do dalších lokalit a regionů, je třeba pracovat i na kvalitě a nových projektech.

Jedním a zcela ojedinělým projektem ve střední a východní Evropě je chov plemene belgické modré, který je tím nejsložitějším v oboru, a zatím jej zvládají pouze chovatelé v Belgii, Holandsku a částečně v Anglii. Plemeno je význačné především svojí maximální osvaleností a téměř kulturní vzezřením. Vše je ale stále docilováno pouze genetikou a kvalitou výživy, nikoliv obdobou mléčných chovů holštýna, kde je již kráva strojem, a nikoliv živým tvorem.

Jsme stále na začátku a po dvou letech již odhalujeme počáteční chyby a především potenciál chovu tohoto plemene, který se zúročí především při nedostatku pastvy a v lokalitách vysoce úrodných polí.

Dalším plánem je zavedení chovu montblierdského mléčného plemene a kombinovaná produkce mléka a masných telat. Zde vstoupíme již do produkce mléka, a tedy do zcela jiného oboru. Zatím bylo naší prioritou produkovat především plemenná zvířata a případně vykrmovaná na porážku. Po zahájení tohoto chovu začneme vyrábět mléko, které však má zcela jiné vlastnosti než bílá prodávaná hmota v obchodě. Mléko bude pocházet od krav na pastvě a z přírodních podmínek, tak jak se dělalo dříve, nikoliv z produkčních intenzivních chovů, a mělo by tedy být chutným doplňkem běžné stravy.

Tento projekt je však náročný nejen finančně, ale také je třeba velkého odhodlání. Lze říci, že se jedná o projekt, který nám spíše přinese jen a jen kontroly státních úředníků a problémy s tímto spojené. Každá kontrola je dnes zaměřena pouze na perzekuci a sankcionování a její podstatou je spíše zaměstnání kontrolorů, kteří si dokazují svoji důležitost, a také plnění státního rozpočtu.

Mnoho kontrolorů si též prostřednictvím razítka léčí svoji méněcennost a neschopnost, takže setkání je vždy o úvaze, zda má vůbec smysl v tomto státě něco vymýšlet a realizovat. Zatím však máme sílu odolávat a úředníky přivádět k šílenství tím, že

stále pokračujeme a nenecháváme se odradit.

Nejvíce pozitivně vidíme, že navzdory státu stále vznikají nové chovy a z našich zvířat už vzniklo možná i několik desítek chovů po celé republice, stále se nacházejí další a další začátečníci a snad jednou byrokracii porazíme. Přesto však 80 % produkce směřuje do zahraničí a kvalitní zvířata jak plemenná, tak užitková mizí většinou někde na jihu. Je smutné vědět, jaká zvířata poráží zdejší jatka a jaká se vyvázejí třeba do Bejrútu. Poptávka po kvalitě se sice zvětšuje, ale stále raději řečník nakoupí levná zvířata než zvířata kvalitní, v obchodě stále vítězí cena nad kvalitou.

Je to smutné z pohledu spotřebitele, ale pro farmy český trh není nikterak důležitý a naopak zahraniční poptávka vytváří stabilitu v podnikání a české maso i plemenná zvířata mají stále lepší prestiž v zahraničí.

Dnešní zemědělské hospodaření se stalo spíše bojištěm o dotace, často s již předem jasným vítězem. Všichni dostáváme tzv. plošné dotace na hektar, na tele atd., je to spíše udržovací jistá dávka, bez ní by dnešní hospodaření v těchto podmínkách již nešlo.

A pak máme různé výzvy vyhlášené ministerstvem zemědělství, případně ministerstvem životního prostředí, a to jsou již kouzla. Většina těchto dotací nese jasnou stopu tvůrců pocházejících z dávné komunistické minulosti a jsou spojeny s Agrární komorou a se jmény Veleba či Toman.

Takže zde je vítěz již předem často znám a struktura příjemců je zcela evidentní. Ti menší to povětšinou nejsou a většina miliard teče přesně tam, kam státní mafie chce.

Obraz dnešních farem na venkově vidíme všichni. Rodinných farem je zvláště v úrodných krajích minimum a třeba Rožďalovicko by jich sneslo mnoho desítek. Nejsou však podmínky, není půda pro začínající a to vše vede též k nezájmu o obor. Půda je skupována spekulanty a často se setkávám s tím, že místní nejdou s prodejem půdy za svým farmářem, ale naopak i za nižší cenu naschvál půdu prodají pražským spekulantům, kterých je stále více a více. Je škoda, že často místní nemají vztah k místu a závist vítězí nad hrdostí, jak jejich obec a okolí získává jinou tvář.

Na druhou stranu je příjemné vidět výsledky a i přes obtíže farmy rostou a získávají své jméno. Letos jsme získali mnoho cen na Národní výstavě v Brně a především absolutní vítězství je velkým oceněním rovnajícím se téměř vítězství, které jsme získali před pár lety v Paříži.

Možná že se nám daří právě kvůli překážkám, protože jejich překračování je naším motorem a neusínáme na již vybudovaném. Sám dnes osobně cítím, že vše, co mohu konat navzdory nepřízni státu a závistivců, je vlastně motivace do budoucna.

*Jiří Petersik
Farma Bučický mlýn*

O zásazích do přírody rozhodují kompetentní lidé

Před časem jsem se obrátil na Jiřího Petersika se žádostí o pravidelné příspěvky do našeho zpravodaje. Požádal jsem ho hlavně proto, že jeho farma významně ovlivňuje přírodu a krajinu v našem okolí. Z publikovaných článků vyplývá, že pan Petersik svoje krávy opravdu miluje, naproti tomu k nám lidem směřuje autor výrazy jako závistivci, nepřející, neschopní, udávání, boj s úřady, byrokracie, otravování života, likvidace soukromého podnikání... Většinou však jen v obecné rovině, takže nemá cenu je nijak komentovat.

V letošním prvním čísle se jedním odstavcem věnoval i ochraně přírody, a protože se v této oblasti pohybuji již nějakých třicet let, rád bych se k jeho názorům vyjádřil. Je to poněkud obtížné, protože autor zde chrlí jednu kritiku přes druhou.

Jiří Petersik má pravdu, že zdejší krajina je vytvořena hospodařením člověka. Asi bychom měli dodat, že i přes její relativně intenzivní využívání se zde zachovalo několik zbytků druhově pestrých společenstev. A právě tyto enklávy jsou zahrnuty do programu Natura 2000, jehož cílem je zachránit je pro další generace. Nejedná se o nějaký výmysl úředníků, kteří by chtěli škodit developerům, statkářům nebo obcím. Ptačí oblasti a Evropsky významné lokality patřící pod Naturu 2000 jsou totiž zastřeše-

ny zákonem č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny (více na www.nature.cz/natura2000). Z toho vyplývá, že případné zásahy do nich mohou probíhat pouze v souladu s tímto zákonem, a na to dohlíží pracovníci odborů životního prostředí a Agentury ochrany přírody a krajiny, často ve spolupráci s místními odborníky. A ti všichni se podílí na vyjádřeních k plánovaným zásahům. Je paradoxní, že se často neshodnou ani mezi sebou (známé jsou např. spory mezi botaniky a ornitology apod.), a tak se hledají kompromisy. Důležité však je, že se nejedná o „lidi z pražských paneláků léčící si své komplexy, kteří nám říkají, jak ochraňovat krajinu“, ani o „ve valné většině zcela neschop-

né diletanty neznalé místních podmínek, kteří nikdy nevysadili jediný strom“, jak píše Jiří Petersik. No, to s tím vysazováním stromů nevím, ale jsem si jistý, že jsou to naopak vzdělaní odborníci, kteří jsou špatně placeni za to, že dohlíží na dodržování schváleného zákona. Dělají „pouze“ svoji práci. To je vše.

Je toho více, kde se s panem Petersikem neshodneme (od neprostopnosti krajiny až po nemožnost koupit si zdejší hovězí v nějakém rožďalovickém krámku), ale přesto mu přeji hodně dalších úspěchů v jeho chovu. A příště snad trochu klidnější pero.

Jiří Rejsek

Květinová soutěž

Do pátého ročníku soutěže je možno přihlásit fotografie zahrad, předzahrádek, zákoutí a rozkvetlých balkonů a oken.

Konkrétní místo může do soutěže přihlásit kdokoli – majitel, nájemce, soused, kolemjdoucí apod.

Soutěžní fotografie s Vaší adresou můžete:

- zaslat na email: rozdalovicko@seznam.cz (v grafických formátech, ne v PDF!)
- osobně předat nebo zaslat na Městský úřad v Rožďalovicích v obálce označené slovem Soutěž.

Zahájení soutěže a možnost zaslání fotografií:

1. května až 30. října 2016

Vaše snažení ohodnotí nezávislá porota a výsledky budou zveřejněny ve zpravodaji Rožďalovicko.

POZNEJTE NÁŠ VENKOV

FARMA POJEDY • 24. ZÁŘÍ 2016

Středočeský kraj

ROŽĎALOVICE PRODEJ POZEMKŮ

ZASÍŤOVANÉ POZEMKY
(VODA, PLYN, ELEKTRINA, KANALIZACE)

500,- Kč/m²

INFORMACE:

Městský úřad Rožďalovice

tel.: 325 593 107

mob.: 602 666 306

email: podatelna@rozdalovice.cz, www.rozdalovice.eu

- Prodané
- Zamluvené
- Volné

U nás je spousta krásných míst – já miluji rožďalovické rybníky...

S Lubošem Vaňkem, vedoucím Záchrané stanice pro zraněné živočichy na Huslíku, se známe už od 80. let minulého století. Dodnes se spolu často setkáváme při různých akcích. Na začátek musím říct, že Luboš je nejzaměstnanějším člověkem, jakého znám. Tolik času, kolik věnuje „svoji“ stanici, v zaměstnání netráví nikdo z nás. I náš rozhovor se rodil natřikrát – jednou musel jet odchytit mývala, podruhé ho volali ke zraněné strace.

Vzpomeneš si, kdy se u Tebe objevil zájem o přírodu?

Vlastně už od dětství, okolo sedmému roku mého života, kdy jsem našel první vypadlou poštolku. Od té doby ve mně propukla touha poznávat víc zvířata a přírodu, až se vše nasměrovalo k pomoci zraněným živočichům.

Víš, ve kterém roce jsme spolu zakládali poděbradskou organizaci Českého svazu ochránců přírody a proč?

Omlouvám se, ale přesně si již nepamatuji. Už je to hodně let zpátky, odhaduji před 25 lety?! (v roce 1987 pozn. j. r.). V této době se už pod ČSOP začínala formovat Národní síť záchraných stanic a jejich činnost mohla být legální.

A také jsme na okrese Nymburk začali budovat naučné stezky, značení chráněných území a začal se provádět management (*kosení luk, vysekávání náletů apod. pozn. j. r.*). V té době jsem také musel legalizovat svůj chov dravců a to šlo právě pod Českým svazem ochránců přírody.

Jak dlouho jsi se sokolnictvím věnoval?

Věnuji se mu dodnes, před pěti roky jsme založili sokolnické středisko Poděbrady a snažíme se obnovit sokolnickou tradici na Poděbradsku, neboť i díky sokolnictví vznikl název neďaleké obce Sokoleč, kde se nacházel jeden z největších sokolnických dvorců v Čechách.

Tomuto koníčku se věnuji skoro 40 roků a stále mě drží ten krásný pocit při pozorování majestátného letu dravců.

Kdy Tě napadlo založit záchranou stanici? Jaké byly začátky?

Vyrůstal jsem v obci Pátek, kde nás kamarádů se vztahem k přírodě a zvířatům bylo více. První živočichové, které jsme začali velmi obdivovat, byli právě dravci. A to byly i mé začátky, kdy jsem se poprvé setkal s dravci, kteří byli zranění, a já jsem se je pokoušel uzdravit je a vrátit zpět do přírody. Jejich následná volnost byla pro mě úchvatná.

Jaký byl další vývoj?

Jako kluk jsem své první voliéry postavil na zahradě u rodičů v Pátku. Po příchodu z vojny mě život zavál do obce Libice nad Cidlinou, další stavba voliér a zpátky do obce Pátek a u rodinného domku vznikla už poměrně velká stanice. Jenže počet živočichů stoupal a stanice už nešla zvětšit a tak vznikl nápad přesunout se někam dále od lidských obydlí. V roce 2008 se nám podařilo koupit od města Po-

děbrad bývalou hájenku na Huslíku a tím začala nová epocha záchranné stanice.

A současný stav?

Nyní jsme již plně přestěhováni na Huslíku, kde máme kapacitu přes 1000 živočichů. Každý rok se k nám dostane okolo 1600 zvířat a více než 50 % se nám podaří vrátit zpět do volné přírody. Pro veřejnost máme otevřenou expozici trvale handicapovaných živočichů.

Jaké další akce organizujete?

Pravidelně k nám chodí školky a školy, pro které máme připravené výukové programy. Pro veřejnost pořádáme večerní přednášky a zážitkové akce. Pravidelně se účastníme Dne Země, Vítání ptačího zpěvu a dalších akcí. Vše o naší činnosti lze nalézt na webu ekocentrumhuslik.cz nebo zachranazivocichu.cz.

Žáci si oblíbili besedy s Tebou a Tvými kolegy, při kterých se mohou seznámit se zachraňovanými živočichy ze stanice, dozvědět se o nich více, pohladit si je...

Ano, tyto besedy jsou velmi vděčné a dětem rádi přibližujeme osudy našich chovanců. Stejně tak jsme rádi, když se mohou zúčastnit vypouštění zachráněných živočichů zpět do přírody. U vás v Rožďalovicích jsme s dětmi, pokud si vzpomínám, do přírody vrátili odchované veverka a naposled puštíka.

Ano, tím se dostáváme k tzv. adopci živočichů. Naše škola tímto způsobem

bem spolupracuje se stanicí již třetím rokem. Jaký je o ní zájem jinde?

Za adopci vám patří velký dík, neboť peněz na záchranu živočichů při takovém počtu zvířat není nikdy dost. Živočichy si u nás adoptuje i několik dalších škol a školek, v poslední době to jsou i firmy a našli jsme také mnoho našich příznivců mezi obyčejnými lidmi. A těm všem i vám patří ještě jednou velký dík.

Kde získáváte prostředky na činnost?

Naši činnost podporuje hlavně Středočeský kraj, Ministerstvo životního prostředí, města, dárci a sponzoři, část financí si snažíme získat i naší činností v oblasti ochrany přírody.

Práce ve stanici ti zabírá spoustu času. Co Tvoje koníčky?

Na koníčky mi kvůli vytíženosti ve stanici moc času nezbyvá, ale pokud zbyde chvilka, utíkám od našich zvířat do volné přírody a v tichosti vše krásné v přírodě fotím. A protože na naší zeměkouli mizí krásné koutky přírody, snažím se je ještě spatřit a cestuji za nimi.

Tvoje oblíbené oblasti – u nás, v zahraničí?

U nás je spousta krásných míst – já miluji rožďalovické rybníky, rád jezdím na Žehuňský rybník, teď ale pro sebe objevuji i krásu lužního lesa a luk okolo Huslíku. V zahraničí nejraději navštěvuji v Polsku národní park Biebrza, v Maďarsku národní park Hortobágy a vůbec nejraději mám Dunajskou deltu v Rumunsku. Nedávno jsem se vrátil z Makedonie, což je také velmi krásná země. Nekrásnější oblasti pro mě jsou ty, které jsou svázány s vodou, řekami, rybníky a jezery a tím samozřejmě s ptáky.

*Rozhovor připravil
Jiří Rejsek*

Luboš Vaněk se narodil 4. 11. 1966 v Městci Králové, je rozvedený a má tři děti. Vystudoval obor elektro na střední průmyslové škole a dlouhá léta byl zaměstnancem Výzkumného ústavu kolejových vozidel v Cerhonicích, kde pracoval jako zkušební technik. Od roku 1984 je vedoucím Záchranné stanice pro zraněné živočichy. Mezi jeho koníčky patří sokolnictví, fotografování, ornitologie a cestování.

Námětové cvičení v Seleticích

V pátek 20. května proběhlo od 18 hodin v areálu fotbalového hřiště v Seleticích námětové cvičení jednotek dobrovolných hasičů, kterého se zúčastnily sbory Seletic (organizátor cvičení), Rožďalovic, Košíka, Tucho-
mi, Doubravan a Žitovlic v celkovém počtu 32 hasičů. Cvičení zahrnovalo likvidaci požáru v druhém patře výškové budovy a vyproštění dvou osob z hořícího objektu.

Záchranu osob s použitím dýchací techniky a uhašení požáru provedly jednotky rožďalovických a košíckých hasičů, ostatní sbory pro ně zajišťovaly dálkovou dopravu vody. Následně byla předvedena ukázka poskytnutí první pomoci na cvičných figurínách. Závěrečné zhodnocení celé akce provedl za SDH Rožďalovice Petr Pešava a za SDH Seletice Jaroslav Karel.

Sběr elektroodpadu

Sběr starých elektrospotřebičů probíhá každý všední den na dvoře MěÚ Rožďalovice v těchto hodinách:

Po 8:00–11:30, 12:30 – 17:00
Út 8:00–11:30, 12:30 – 15:00
St 8:00–11:30, 12:30 – 17:00
Čt 8:00–11:30, 12:30 – 16:00
Pá 8:00–11:30, 12:30 – 14:00

Zákon zakazuje vypalování porostů

Podle § 17 odst. 3 písm. f) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, nesmí fyzická osoba provádět vypalování porostů, jinak se dopustí přestupku podle § 78 odst. 1 písm. s) citovaného zákona. Za tento přestupek

lze uložit pokutu do výše 25 000 Kč. Podle § 5 odst. 2 citovaného zákona právnické a podnikající fyzické osoby nesmí vypalovat porosty. Při spalování hořlavých látek na volném prostranství jsou povinny, se zřetelem na rozsah této činnosti, stanovit opatření proti vzniku a šíření požáru. Spalování hořlavých látek na volném prostranství včetně navrhovaných opatření jsou povinny předem oznámit územně příslušnému HZS kraje, který může stanovit další podmínky pro tuto činnost, popřípadě může takovou činnost zakázat.

Při porušení této povinnosti se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba správního deliktu podle § 76 odst. 2 písm. n) citovaného zákona. Za tento správní delikt jim může být uložena pokuta až do výše 500 000 Kč.

(red)

Dětský den trhl návštěvnický rekord

Dětský den se letos konal již podesáté. V sobotu 4. června zavítalo na sokolské hřiště přes 130 dětí, které si mohly vyzkoušet různé dovednostní hry a soutěže připravené a organizované místní školou, svézt se na motorové čtyřkolce či motocyklu Harley Davidson a prohlédnout si historické vojenské vozidlo či nově zrenovova-

ný hasičský zásahový vůz Tatra 148 hasičů ze Slovcé.

Velkému zájmu dětí se těšily dva nafukovací hrady, v nichž se mohly dosytosti vyskotačit. Nechyběla ani ukázka dětského požárního útoku a hasičského zásahu, kterou předvedli členové zdejšího sboru. Vyvrcholením celé akce byla již tradičně pěna,

na kterou všechny děti v parném odpoledni netrpělivě čekaly.

Poděkování patří zaměstnancům místní školy, Josefu Pleskotovi, Jaroslavu Doubkovi, Zdeňku Sládkovi a dobrovolným hasičům z Košíka a Slovcé.

(red)

Něco o pojmenování klubu

Chci zde vysvětlit, jak to bylo, že jsme několikrát změnili název. Tedy původní fotbalový klub byl S. K., který se v roce 1936 rozpadl. V roce 1939 byl založen S. K. Trnavan Rožďalovice. Tento název trval až do roku 1948, kdy byla sjednocena tělovýchova, a tak jsme se stali součástí Sokola a i náš název byl „Sokol Rožďalovice, oddíl kopané.“ Tato reorganizace sledovala dobrý cíl, kdy i fotbalisté se stali členy Sokola a jako takoví měli navštěvovat a provozovat i jiné odvětví sportu – náradí, atletiku, gymnastiku – kteréžto v rožďalovském Sokole byly pěstovány a měly nejen svou dobrou tradici, ale i úroveň. Ale přesto, že tato odvětví jsou velmi dobré doplňky fyzické přípravy i fotbalistů, nebylo ze strany fotbalistů valné pochopení, a tak až na malé výjimky šlo vše postaru. Výbor oddílu kopané podléhal výboru celé jednoty a právě v tomto období dala Sokolská jednota fotbalistům k dispozici dřevěnou kabinu se dvěma místnostmi. I když tato byla prostorově malá, byla a je to dosud první kabina. Až do té doby se hráči domácích i hostů převlékali po hostincích, ať zpočátku u Matesů (asi do roku 1942), pak u Vondráčků (do roku 1943) a na Hotelu Záložna (do roku 1948).

Fotbal tým získal, ale tady je nutné podotknout, že z minulosti zůstala určitá nevráživost mezi některými členy Sokola a fotbalu, a to pochopitelně se odráželo ve spolupráci obou sloučených spolků. Pochopitelně že i majetek přešel do rukou celé jednoty, ale

pokud já vím, fotbal tým nic neztratil, neboť celkem libovolně si disponoval fotbalovými rekvizitami.

V roce 1952 byla nová a obsahově největší reorganizace, která od základu stavěla novou strukturu vedení a provádění tělovýchovy pod heslem „Tělovýchova v rukou pracujících“ do závodu s názvem DSO (dobrovolná sportovní organizace), a podle povahy závodu, ke kterému byla jednota včleněna, se buď jmenovala, vlastně i nadále jmenuje Tatran (závody vyrábějící stavební hmoty). A tak vznikla nová jména dnes známá Dynama (energetika), Spartaky (strojírenství), Jiskry atd.

A protože náš patronátní závod vyrábí stavebniny, jsme tedy DSO Tatran, se správným názvem „Tělovýchovná jednota Tatran Rožďalovice“, která přebírala nejen inventář bývalé Sokolské jednoty, ale i povinnosti. S politováním však musím zazname-

nat, že ani to, ani ono nepřebírala ani neprovádí pořádně.

Je totiž neaktuálním faktem, že v počátcích této reorganizace vedení bývalého Sokola neprojevovalo snahu pokračovat na této nové platformě, a tak od roku 1952 téměř do roku 1954 jsme vlastně nevěděli, co jsme. Tu teprve koncem roku 1953 se podnikly kroky k utvoření DSO, jehož novými členy se stalo osazenstvo n. n. JZD. Teprve v únoru 1954, kdy se konala valná hromada, byl zvolen výbor celé jednoty a současně i oddíl kopané.

Fotbal sám, jak patrně z kroniky, existoval a existuje přes všechny reorganizace, a co víc, prosperuje po stránce kvality hry. S poměry je to nevalné, i když tu je podpora shora. Zatím do současné doby (i když byly krize ve vedení fotbalu) jsme měli vždy kádr mladých hráčů, kteří dobře doplňovali a nahrazovali vzniklé mezery v mužstvu, ale nyní pomalu se tyto rezervy ztenčují, což je zaviněno vytvořením PZ (pracovních záloh). To prakticky znemožňuje růst vlastního dorostu, neboť chlápci, kteří vyjdou školu, odcházejí z domova do větších měst, kde tato střediska jsou. Tím je z velké části ztrácíme. A i když v současné době máme velmi dobré mužstvo, je otázkou maximálně pěti či šesti let jeho trvání a kvality. Až do nedávné minulosti býval průměrný věk našeho mužstva nízký, např. v roce 1946 byl průměr necelých 20 let, ani další roky „nepřežily“ průměr 23 roků. Zatímco mužstvo z letošního roku 1954 má už ale průměr kolem 25 až 26 let. Hráči pod 20 let jsou v něm dva, jeden hráč, a to Jarka Malý má již 33 let, Šimáček 30 a ostatní jsou všichni od 24 do 28 let.

DSO Tatran Rožďalovice má mít oddíly od všech odvětví sportu. Zatím ale má jen dva, fotbalový a hokejový. Největší činnost vykazuje oddíl kopané. Výbor celé jednoty se velmi málo staral o zavedení jiných oddílů. Za zmínku stojí, že v dnešní jednotě nejsou žádoucí tzv. přispívající členové. Co člen, to aktivní člen, neb aspoň funkcionář.

Z Kroniky SK Trnavan Rožďalovice

Hráči Tatrana Rožďalovice v roce 1957

Zlatá srnčí trofej – soutěž pro mladé adepty myslivosti

Dne 14. května 2016 se již popáté uskutečnilo okresní kolo Zlaté srnčí trofeje, pořádané v Mysliveckém spolku Záhornice za podpory Okresního mysliveckého spolku Nymburk.

Soutěže se celkem zúčastnilo 27 dětí. Čekala je šestikilometrová stezka se 46 poznávacími úlohami (stromy, byliny, pobytové stopy zvěře aj.) a 10 stanovišti (kynologie, rostliny, plody, zvěř, zvuky zvěře, myslivecké zvyky a tradice, zbraně a střelivo, myslivecká mluva, krmelce), na kterých děti poznávaly různé druhy krmení k příkrmování zvěře a nakonec náročný vědomostní test.

Soutěže se zúčastnili i žáci ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice a členové kroužku MS Hájek Košík. Reprezentovali výborně a umístili se na předních místech, včetně stupňů vítězů. V kategorii „B“ (6.–9. třída ZŠ) Patrik Buryan (2. místo), Tomáš Burda (4. místo), Eliška Jirsíková (5. místo), Dominik Remar (8. místo), v kategorii „O“ (školka – 2. třída ZŠ) Štěpán Hron (1. místo), Barbora Nováková (5. místo), v kate-

gorii „A“ (3.–5. třída ZŠ) jsme bohužel zástupce neměli. Během celého dne nás provázelo výborné počasí a přátelská atmosféra hostitelů a všech zúčastněných.

Velký dík patří přátelům z MS Záhornice, kteří zorganizovali tuto akci na velmi vysoké úrovni. V neposlední řadě patří dík vedoucím kroužku, panu Martinu Břichnáčovi

z Rožďalovic a paní Petře Buryanové z Tuchomi, kteří připravují a učí děti poznávat a porozumět přírodě. Na závěr patří dík i všem mladým členům kroužku a jejich rodičům.

Přírodě zdar!

Milan Hron

Střelecká soutěž – Memoriál Jana Štafla

V sobotu 28. května 2016 proběhl na střelnici Mysliveckého spolku Dymokury u Svidnice již 3. ročník Memoriálu Jana Štafla. Slunečné počasí a perfektně připravená střelnice podpořily výbornou atmosféru akce. Soutěže v brokové střelbě na asfaltové holuby a zajíce

se zúčastnilo dyacet střelců. Vítězem se stal Jaroslav Šuk s 36 body, na druhém místě se umístil Michal Vít s 34 body a třetí místo po napínavém rozstřelu s Jirím Kumstýřem ml. a Pavlem Buryanem obsadil Martin Pokorný. Poděkování patří členům MS Dymokury za bezchybné zajištění celé akce

včetně občerstvení a střelcům za bezpečné zacházení se zbraní a příjemnou atmosféru během celého sportovního dne. Velmi zdařilá akce byla důstojnou vzpomínkou na našeho člena.

Jana Pavlová

S mysliveckým kroužkem do Žleb – po stopách bílých jelenů

Vsobotu 4. června se uskutečnil výlet dětí z mysliveckého kroužku Hájek Košík do Žleb. Výlet byl zaměřen na prohlídku malebného zámku Žleby a návštěvu přílehlé obory s bílými jeleny. Tato akce byla finančně dotována MAS Svatojiřský les a Mysliveckým spolkem Hájek Košík.

Výletu se zúčastnilo celkem 15 dětí a 6 dospělých členů MS Košík. Převahu zajistila objednaná autobusová doprava Fejfar Bus z Jičína. Z náměstí v Rožďalovicích jsme vyjeli v 8:45 hod. dopoledne a na parkoviště pod zámeckými hradbami jsme dorazili v 10:15 hod. Prohlídku části žlebského zámku jsme měli rezervovanu na 10:30. Po krátkém občerstvení na pohádkovém nádvoří zámku už přišla samotná prohlídka prvního základního okruhu. Přibližně 50 minut dlouhá prohlídka začala vstupem do prostor arkádového nádvoří. Navštívili jsme zámeckou kapli Zvěstování Panny Marie, vstupní halu sloužící jako část zbrojnice, rytířskou síň (zbraně a malby z 16. stol.), loveckou chodbu (vznikla zasklením arkádového nádvoří, stropní malby zachycující lovecké výjevy), předpokoj knížecí pracovny, rytířský kabinet, gotický kabinet, zámeckou knihovnu (uloženo zde bylo kolem 10 tisíc knih a 6 tisíc rytin), zámeckou galerii (vystavené obrazy knížecího rodu), červený kabinet (podle barvy tapet), tyrolský kabinet (obložení z tyrolské borovice, podlaha s 3D efektem), modrý salón, jídelnu,

přípravnu jídel a poslední místností okruhu byla zámecká kuchyně. Děti byly pozorné a prohlídka se jim velmi líbila, až jsme byli sami překvapeni.

Po obohacující prohlídce jsme zámeckým parkem zamířili rovnou k branám žlebské obory. Státní obora Žleby je určena pro chov světově vzácné bíle zbarvené formy jelena evropského. Mimo tuto zvěř je zde v menších výbězích k vidění i zvěř dančí, mufloní, černá a také jeden srnec. Dominantou ukázkového objektu obory je srub v majetku státních lesů, ve kterém jsou vystaveny trofeje, shozy parožní bílých jelenů a fotografie dokumentující historii obory. Zázemí zde má i místní záchraná stanice zvířat. V jednotlivých výbězích či voliérách jsme viděli lišku, čápa, kormorány a další různě

druhy dravců a jiného ptactva. Na 12:00 hod. bylo pro nás připraveno krmení bílých jelenů a ukázky dravců. Domnívám se, že právě ukázky a prezentace jednotlivých dravců ze strany zjevně velmi zkušeného sokolníka a chovatele dravců byly pro děti z kroužku nejzajímavějšími zážitky z výletu. Postupně nám bylo předvedeno chování, způsob letu a lovu sovy pálené, výra velkého, poštolky vrabčí, káně Harrisova, raroha velkého, orla stepního, orla mořského, orla bělohlavého a supa afrického. Asi po půlhodinové přednášce a interpretaci dravců jsme se odebrali k prohlídce krátké trasy s výběhy již zmiňované spárkaté zvěře. Ve 13:30 jsme si znovu, a to podrobněji, prohlédli srub s výstavou trofejí. Kolem 14. hod. jsme vyrazili zpět a do Rožďalovic dorazili kolem 15:30 hod. Průběh výletu a doprava proběhla bez jakýchkoliv problémů.

Tímto projektem a pravidelným provozováním zájmového kroužku se snažíme podporovat environmentální výchovu dětí. Velkým přínosem bylo pozorování živé zvěře s odborným výkladem zkušených odborníků. Jsme velmi rádi, že jsme tento výlet mohli uskutečnit a chceme poděkovat MAS Svatojiřský les za finanční podporu této akce.

*Za Myslivecký spolek Hájek Košík
Martin Břichnáč,
vedoucí mysliveckého kroužku*

Ze života šachového klubu v sezoně 2015/2016

Desátého dubna završilo rožďalovické družstvo šachistů spanilou jízdu regionálním přeborem C Královéhradeckého kraje. V sestavě Roman Kotlář, Petr Buryan, Milena Kloučková, Luba Senohrábek, Mirek Hnát, Jakub Minařík a Alex Truhlář nakonec skončilo na velmi slušném pátém místě, přičemž vyvrcholením bylo utkání posledního kola v Novém Bydžově. V případě výhry bychom skončili třetí s vidinou postupu do vyšší soutěže. Chtělo to zariskovat, ale risk nevyšel, a Nový Bydžov nás tak odsunul na páté místo.

V průběhu rozjeté soutěže se rozhodl skončit s aktivní činností v našem ŠK Roman Kotlář, a tak nezbyvá než mu poděkovat za uhraných 4,5 bodu a vzkříšení šachu, jehož zakladatelem byl šachový věrozvěst a pan učitel Oldřich Suchoradský. Příslibem je nasazení mladého žáka z naší místní školy Alexe Truhláře, který dokonce na páté šachovnici dokázal v předposledním kole bodovat.

Úspěchu celého družstva v regionálním přeboru sekundovali i jednotlivci. Každoročně probíhající silvestrovských turnajů bleskového šachu se zúčastnili v Bouzovském šachování Jaromír Kafka a Jan Knížek st. Nebyt jejich šedin, podle umístění v první polovině startovního pole by nikdo nepoznal, že patří k těm dříve narozeným. S nadšením zabojovali, turnaj je nadchl a již se těší na účast v příštím ročníku. Roman Kotlář a Mirek Hnát bojovali na turnaji v Lužanech.

Míra nehrál 42 let, což se projevilo nervozitou a některými začátečnickými neduhy, ale umístění v polovině devadesátičlenného startovního pole, mezi borci z Hradce, Jičína, Dvora Králové, Hořic, Lužan, ale i z Polska bylo úspěchem.

Dne 20. února se v malebném interiéru restaurace v Chotči odehrál soubor o umístění ve třetím ročníku bleskového turnaje. V regionálním obsazení borců z Chotče, Bělohradu, Jičína i Hradce naši zástupci rozhodně neudělali ostudu

a 7. místo Mirka Hnáta, respektive 13. místo Petra Buryana z celkového počtu 32 účastníků je velikým úspěchem. Věcné ceny, ale i domácí řízek k obědu byly vynikající odměnou všem borcům.

V takřka domácím prostředí restaurace na hrázi Bučického rybníka umožnil náš člen Jakub Minařík 16. dubna pořádání již třetího ročníku bleskového miniturnaje rožďalovických, ale i přespolních šachistů. Tentokrát se prezentovalo deset borců včetně jasněho favorita Vaška Nováka, rožďalovického odchovance.

Ten podle předpokladů nakonec s počtem osmi bodů zvítězil. I on se však musel sklonit před šachovým uměním Míry Kafky, kterému bohužel nasazení tohoto zápasu nevydrželo ve všech partiích. Druhou příčku obsadil Petr Buryan a třetí pak Míra Hnát se shodným počtem 6,5 bodu.

Dne 23. dubna se za účasti nejlepšího současného českého šachisty Davida Navary, dvou rožďalovických a také dalších 121 šachistů z celé ČR konal 2. ročník turnaje o pohár starosty města Nymburk. Naši zástupci Petr Buryan (3,5 bodu) a Mirek Hnát (4 body) obsadili krásné zúčastněné sté, respektive 74. místo. Za zmínku stojí i účast naší bývalé odchovankyně paní Václavy Pletkové (její selfie s Davidem Navarou se bohužel nepodařilo zajistit).

Dne 27. března jsme sehráli tradiční přátelský zápas s družstvem Dobrovice. V přátelské atmosféře v Dobrovinci jsme opět podlehli, a tak nezbyvá než se těšit na domácí odvetu. První vítězství nad tímto družebním družstvem nás stále ještě čeká.

My dospělí nemyslíme jen na svoji seberealizaci, a tak Petr Buryan každé úterý kromě prázdnin od půl třetí předává svůj um žákům a snaží se vychovat budoucí Nováky, Knížky či Kafky. Pod jeho vedením se šachový potěr ve složená Pavel Škoda, Miloslav Mráček, Petr Šorman, Tomáš Marinák, Andrea Truhlářová, Eliška Burdová a již výše jmenovaný Alex Truhlář zúčastnil turnajů ve Chvaleticích, Kolíně, Kouřimi, Mladé Boleslavi, Čelákovcích i Nymburce.

Zástupci těch nejmladších ročníků příjemně překvapili a jsou příslibem pro budoucnost. Pro náročnost hry však některé děti v kroužku skončily. Věříme, že samotné základy v nich jistě zůstaly a v budoucnu se ke hře králů vrátí.

V případě zájmu Vás velmi rádi uvítáme na našich večerních šachách, které jsou každý čtvrtek od 18.00 hod. v ZŠ Rožďalovice.

Mirek Hnát, Petr Buryan

Putování po kraji aneb nabíráme síly

Sokolský oddíl „Sestry v akci“ v průběhu zimy a jara vyrážel na toulky rožďalovickou krajinou.

V současné době máme pauzu, ale od října začneme s novými výpravami. Těšíme se na Vás!

Tipy na výlety

Trasa 1: Rožďalovice – Doubravany – Košík – Malý Košík – Tuchom – Rožďalovice (8 km)

Trasa 2: nádraží Rožďalovice – Viničná lhota – Komárovský rybník – Nové Zámky – Podlužany – Rožďalovice (14 km)

Trasa 3: les Kálek – Stará Hasina – Pílský rybník – přírodovědná zajímavost bledule v březnu – Rožďalovice (15 km)

Trasa 4: Podlužany – polní cestou k žitovlickému hřbitovu – polní cestou ke křineckému hřbitovu – Křinec (Chotuc) a zpět do Rožďalovic podél železniční tratě (17 km)

*Za sokolský oddíl „Sestry v akci“
Markéta a Irena*

Svidnice

Co se dělo ve Svidnici?

Stále něco nového zajímavého. Vedle tradičních akcí jako byla „Dětská dílna“, „Velikonoční tvoření“, nebo turnaj v mariáši „Svidnický betl“ přibýlo i mnoho dalších nových.

Do dění v obci se zapojil i spolek Budil, jehož principálka, paní Vendulka Burger, se po zakoupení nemovitosti ve Svidnici velmi aktivně zapojila do společenského života. Snaží se především o propojení generací i různých zájmových skupin.

Krásný zážitek nám tento spolek připravil při pálení čarodějnic – kouzelná férie podbarvená krásnou hudbou si nás podmanila všechny. Další zdařilá akce bylo divadelní představení pohádky „Miss Brouček“ a oslava Dne dětí.

Největší akce pak proběhla 11. června 2016. Oslava 680. let založení obce a sraz místních rodáků je již dost velkým důvodem k tomu, abychom se všichni, kdo jsme se ve Svidnici narodili, žili tu – nebo to tady máme prostě rádi – v dobré vůli sešli. Lidé, kteří se dlouhé roky neviděli, si u nás mohli posedět, popovídat. Prohlédnout výstavu snímků jak z historie obce, tak i novější obrázky, dokumentující veškerou činnost. Akce se účastnila také sestra Zdislava Nosková, která všem

představila prezentaci život a dílo sestry Elišky Pretschnerové. Ta ve dvacátých letech minulého století navštěvovala místní školu a později se stala významnou činovnicí františkánského řádu.

Druhým důvodem k setkání bylo 140. výročí narození našeho významného rodáka, profesora Kubálka, významného pedagoga, spisovatele a sběratele slabikářů z celého světa. I on měl Svidnici velmi rád, po celý svůj život se sem vracel a vzpomínal na své mládí, prožité u nás.

A v neposlední řadě bylo důvodem našeho setkání zrestaurování pomníku padlým v 1. světové válce, které se mohlo uskutečnit díky získané dotaci z fondu hejtmana Středočeského kraje. Ve Svidnici žijeme přítomností, ale ne-

zapomínáme na minulost. Snažíme se uchovat v paměti ty, kteří padli v krutém válečném konfliktu. Tak jak nás ke vzpomínce vybízí nápis na pomníku – „My dali životy, vy dejte lásku!“

Tím ale výčet proběhlých akcí zcela nekončí, neboť ve dnech 17. a 18. června proběhlo Svidnické buzení – dvoudenní akce spolku Budil s divadelním představením, hudební produkcí skupiny Herky, ale třeba i s jógou. Akce proběhla v rámci projektu „Živá kronika Svidnice“, který podpořila Poštovní spořitelna prostřed-

nictvím programu Sousedíme si přes Nadaci VIA.

No prostě je stále na co se těšit. A vy se také můžete přidat.

Lída Kubálková

Žitovlice a Pojedy – Dětský den, 12. června 2016

SK Žitovlice-Pojedy Vás srdečně zve na

TURNAJ V MALÉ KOPANÉ

5. ročník
o cenu Akademika

23. 7. 2016

OD 10.00 HODIN NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI SK ŽITOVLICE-POJEDY

Podrobnosti a výsledky historie turnaje na: www.galeriepojedy.cz/turnaj

Slavoj Dymokury
vítěz 1. ročníku turnaje (2012)

Zleva: Pojedský Blechy, Slůňata Žitovlice, Roždalky
účastníci turnaje ženstých družstev 3. ročníku turnaje (2014)

Roždalky
vítěz 4. ročníku turnaje (2015)

XVII. mezinárodní letní hudební festival TT Loučeň 2016

čtvrtek 4. srpen 2016 - Loučeň, Kulturní dům, začátek v 19 hod.
SPIRITUÁL KVINTET

pátek 5. srpen 2016 - Rožďalovice, kostel sv. Havla, začátek v 17.30 hod.
Felix SLOVÁČEK (sopránsaxofon) – Monika SOMMEROVÁ (soprán)
Klavírní spolupráce: Vjačeslav GROCHOVSKIJ – Radomír MELMUKA

úterý 9. srpen 2016 - Loučeň, Kulturní dům, začátek v 19 hod.
PIU CHE SUONO – klavírní duo
Sabrina DENTE – Annamaria GARIBALDI (Itálie)

pátek 12. srpen 2016 - Loučeň, Kulturní dům, začátek v 19 hod.
Smíšený pěvecký sbor BOLESLAV (1857) a POLABSKÉ TRIO
Sylva ČMUGROVÁ – soprán (solistka opery Národního divadla v Praze)
Ladislav HORÁK – akordeon
Petr PAULŮ – kytara

úterý 16. srpen 2016 - Loučeň, Kulturní dům, začátek v 19 hod.
GALA – operní koncert
Ivana VEBEROVÁ – soprán (solistka opery Divadla J. K. Tyla Plzeň, ND Praha)
– nositelka ceny Thálie za rok 2014
Prof. MUDr. František ANTOŠ – bas, expřednosta chirurgické kliniky Nemocnice Bulovka v Praze
Radomír MELMUKA – klavír

Ředitel Italského kulturního institutu v Praze Dr. G. Sciola převzal záštitu
nad koncertem italského klavírního dua v úterý 9. srpna 2016

Město Rožďalovice Vás zve do „Hospůdky pro ženy“ Vodopád nápadů, dekorací, módy, kosmetiky a dobré nálady

Program: 4hodinová zábavně-poučná akce pouze pro ženy všech věkových kategorií

Pohrajeme si s interiérem našich domovů

Etiketa u stolu:

zásady svátečního stolování v praxi
čeho se vyvarovat u prostřeného stolu
inspirace na barevné ladění stolního textilu a nádobí
ukázky skládání ubrousků
jak na jarní úklid domácnosti – vychytávky našich babiček
zajímavé rady z „dTestu“

Budeme se věnovat samy sobě

nové trendy v kosmetice – ukázky
boom přírodních kosmetických přípravků (pleťové masky
z domácích zdrojů)
módní trendy na jaro pro ženy všech velikostí
jak být elegantní za pár korun
jaké barvy vám sluší? – barвовá typologie v praxi

Spolkový dům v Rožďalovicích, 3. září 2016 od 14 hodin Vstupné: ZDARMA
No a sklenka šampaňského na uvítanou také jistě potěší

ŽÁDNÉ ZBOŽÍ NENABÍZÍME ANI NEPRODÁVÁME !!!

ROŽDALOVICKÉ LETNÍ SLAVNOSTI

Stadion FC Trnavan

13:30

Program rádia Signál

Soutěže pro děti o ceny
Limonáda, točené pivo, klobásy zdarma

15:00

Princové jsou na draka

Pohádkový muzikál s písničkami
Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře

17:00

Pavel Callta

18:30

05 a Radeček

21:00

Anna K

22:45

Chaos

Legenda 90. let v původní sestavě:
Václav Havlas, Vítek Beneš, Tomáš Pilař,
Honza Vávra a Lucie Procházková

Mediální partneři

NYMBURSKÝ
deník

Signál
rádio

16.7. 2016
Vstupné 200,-

Balíčky služeb

AKCE!

Kuki TV 30		Kuki TV 40		Kuki na rok	
Kuki TV Partner		Kuki TV Partner		Kuki TV Partner	
Internet	30 Mb/s	Internet	40 Mb/s	Internet	40 Mb/s
568,- Kč/měs.		648,- Kč/měs.		599,- Kč/měs.	
~~600,- Kč/měsíčně~~		~~680,- Kč/měsíčně~~		~~800,- Kč/měsíčně~~	
ušetříte 32Kč		ušetříte 32 Kč		ušetříte 201 Kč	

Připojíme Vás v těchto lokalitách:

Bačalky, Bartoušov, Běchary, Běchárky, Bílsko, Brodek, Břístev, Budčeves, Bystřice, Dětenice, Dolany, Doubravany, Cholenice, Chotěšice, Jičíněves, Keteň, Kopidlno, Kostelec, Košík, Kozodírky, Křešice, Křinec, Ledkov, Leština, Libáň, Lično, Mlýnec, Nečas, Osenice, Podlužany, Podolí, Psinice, Pševs, Rakov, Rožďalovice, Sedliště, Skuřina, Seletice, Staré Hradý, Tuchom, Údrnice, Únětice, Vršce, Zámostí, Zelenecká Lhota, Židovice.

Přiveď souseda a surfuj ZADARMO!

Přiveďte k nám nového zákazníka a získajte 2 měsíce internetu ZDARMA.

A navíc pokud je doporučený zákazník připojený v domě s optickou sítí, získá i on první dva měsíce internetu ZDARMA!

Počet doporučených zákazníků není omezen.

Používáme nejmodernější technologii.

Kontakty tel.: 491 110 858 | www.comtex.cz

Všechny ceny jsou uvedeny včetně DPH

COMTEX s.r.o.

Nejrychlejší připojení k internetu v regionu

Internet

Televize

Telefon

Balíčky služeb

Zatraceně
rychlý
internet!

volejte

491 110 858

www.comtex.cz

info@comtex.cz

30 Mbps za 367 Kč

Přived' souseda

a surfuj ZADARMO!

Připojení k internetu

Vysoce kvalitní a neomezené vysokorychlostní připojení k internetu prostřednictvím nejmodernějších technologií.

Služba	NEČEKÁM	JSME BĚŽNÁ DOMÁCNOST	INTERNET MĚ PROSTĚ BAVÍ
Rychlost	30 Mbps 	40 Mbps 	50 Mbps
Cena (vč. DPH)	367 Kč/měs.* 400 Kč/měs.	440 Kč/měs.* 480 Kč/měs.	532 Kč/měs.* 580 Kč/měs.

* Platí při platbě na rok dopředu

bezkonkurenční poměr cena - výkon

profesionální servis včetně technické podpory

bez datových limitů a omezení FUP,
24 hodin denně

Nyní bez poplatku
za instalaci při přechodu
od konkurence

Mobilní tarify

Služba, se kterou snížíte náklady za volání na minimum

pouze pro naše zákazníky

TARIF	MOBILCALL T1	MOBILCALL T2	MOBILCALL T3
Měsíční paušál (vč. DPH)	99,- Kč	229,- Kč	499,- Kč
Volné minuty sítě ČR	80	200	neomezeně
Volné SMS mobilní sítě ČR	100	100	neomezeně
MobilCall Internet 400 MB		+ 99,- Kč	
MobilCall Internet 3.0 GB		+ 249,- Kč	
MobilCall Internet 10 GB		+ 399,- Kč	

Digitální televize

Digitální televize založená na revoluční přenosové technologii IPTV, která umožňuje provozovat interaktivní služby.

Cena	TV Kuki Partner 40 programů viz balíčky služeb	TV Kuki Menší 15 + 15 programů 200 Kč/měs	TV Kuki Větší 30 + 30 programů 400 Kč/měs
Veřejnoprávní			
Soukromé			
Sportovní			
Zpravodajské			
Hudební			
Filmové			
Dokumentární			
Dětské			
Erotické			

používáme technologie nové generace IPTV

vysíláme ve vysoké kvalitě včetně HDTV

až 100 hodin prostoru k nahrávání

skvělé funkce: pauza, dívat se od začátku, spuštění programu až 48 hodin zpět

rychlý HDTV set-top-box za 160,- Kč/měs.

až 4 zařízení za jeden tarif

Možnost rozšíření nabídky u balíčků Kuki Menší a Kuki Větší

Navíc 5 150 Kč/měs.	Navíc Kuki 89 Kč/měs.	HBO 180 Kč/měs.	Kino 250 Kč/měs.	Navíc seriály 65 Kč/měs.
------------------------	--------------------------	--------------------	---------------------	-----------------------------

Rožďalovice dříve a nyní

Cukrovar v roce 1930 (zdroj: Facebook, Historické fotografie Rožďalovice a okolí)

Současný pohled na budovu bývalého Strojbalu, fotografoval Viktor Dobrev (červen 2015)

Číslo 2/2016, ročník 5. Náklad: 350 ks. Evidenční číslo: MK ČR E 20643.

Redakce: Petr Kapal, Mgr. Viktor Dobrev, Mgr. Marcela Ešnerová, Tomáš Pavel, Jiří Rejsek, Veronika Bachová.

Kontakt: e-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107. Tisk: TNM PRINT, s. r. o., Nové Město nad Cidlinou.

Toto číslo vyšlo v červenci 2016. Na titulní straně: Rožďalovice – pohled ze školy. Foto Jiří Rejsek, spolupráce Jiří Hocelík.

